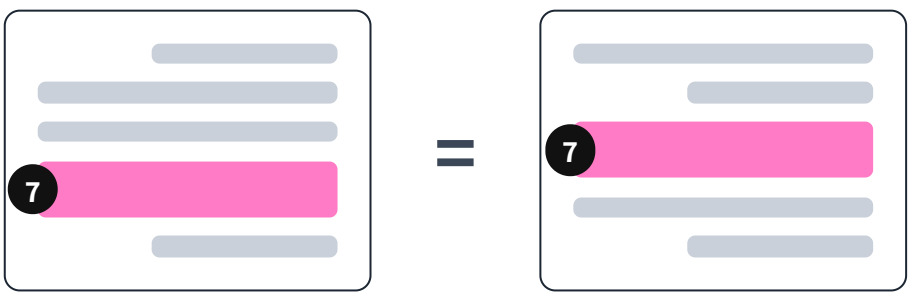
בס"ד

Pay Attention!

Similar Places in the Davening

Photographs of siddur pages,
with similar (yet different) places highlighted,
to help avoid “visual illusions”.

How to use

The 2 similar places in the Davening are marked with the same number
and highlighted in the same color

It is highly recommended to print in color
and keep the pages inside your siddur, as a handy aid.

Interactive version online

Click a number or a highlight,
to see every matching place - side by side.

domimbasidur.770ua.com

By:
T. Hendel, Migdal HaEmek, Israel
With the help of:
A. Hendel, Beer Sheva, Israel
S. Segal, Dnipro, Ukraine

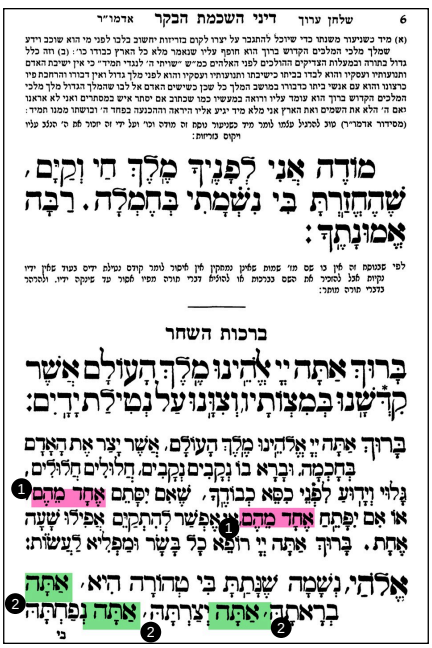
בס"ד

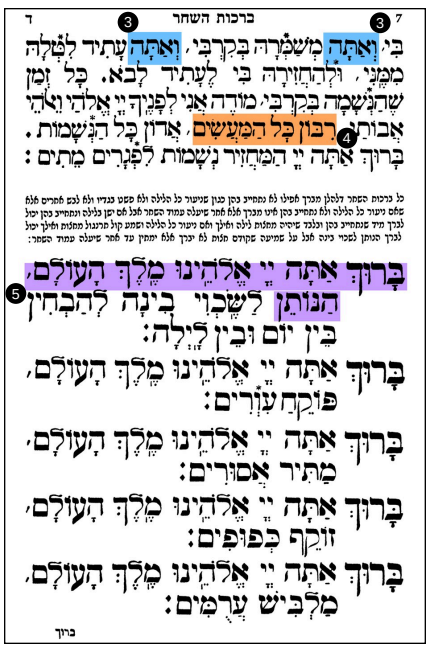
Highlighted below are some of the many places in the davening that require extra attention to avoid these visual traps.

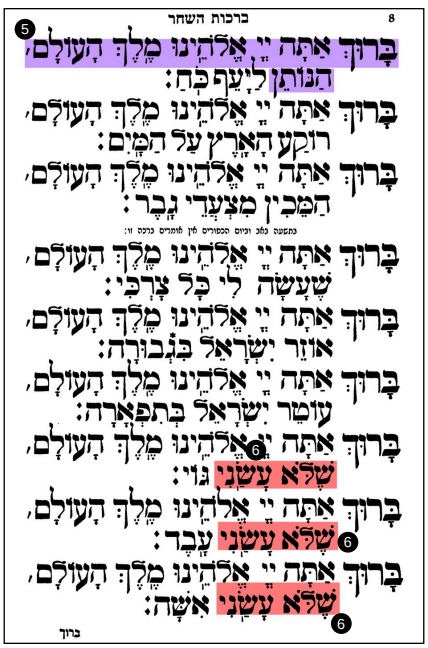
• Please feel free to photocopy, print, and share these pages with your students, Shiur members, family, and friends.

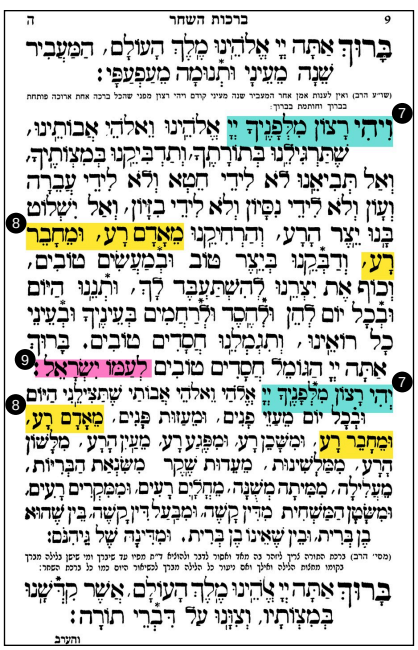
• Tip: You may want to print them out in color and keep them in your Siddur as a helpful guide!

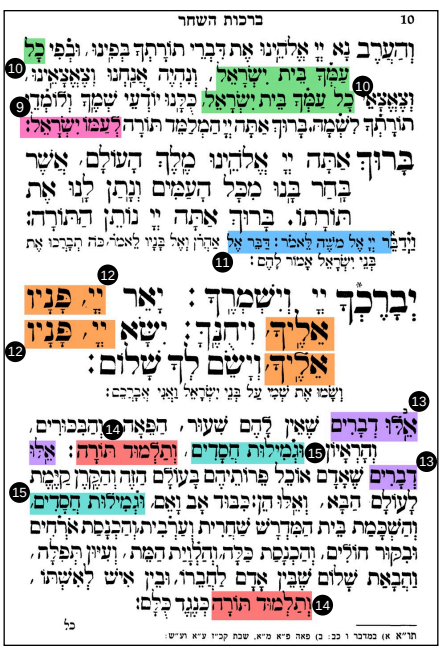
• These pages can also be downloaded and printed directly from the magazine's website: nsheichabadnewsletter.com

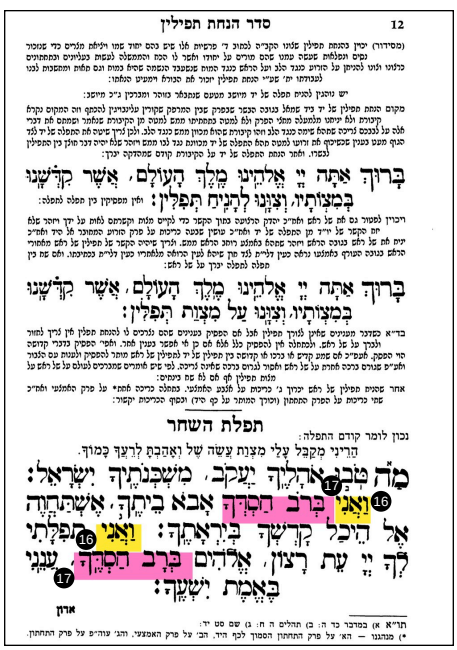

Please guard the sanctity of this page

אדון עולם אשר מלך, בטרם כל יצור נברא. לעת נעשה בחפצו כל, אזי מלך שמו נקרא. ואחרי ככלות הכל, לבדו ימלוך נורא. והוא היה והוא הוה, והוא יהיה בתפארה. והוא אחד ואין שני, להמשיל לו להחבירה. בלי ראשית בלי תכלית, ולו העז והמשרה. והוא אלי וחי גאלי, וצור חבלי בעת צרה. והוא נסי ומנוס לי, מנת כוסי ביום אקרא. בידו אפקיד רוחי, בעת אישן ואעירה. ועם רוחי גויתי, יי לי ולא אירא:

ביום שאין אומרים תחנון אין אומרים זה:

אלהינו ואלהי אבותינו. זכרנו בזכרון טוב לפניך, ופקדנו בפקדת ישועה ורחמים משמי שמי קדם. וזכר לנו יי אלהינו אהבת הקדמונים אברהם יצחק וישראל עבדיך. ואת הברית ואת החסד ואת השבועה שנשבעת לאברהם אבינו בהר המוריה. ואת העקדה שעקד את יצחק בנו על גבי המזבח. ככתוב בתורתך:

ויהי אחר הדברים האלה, והאלהים נסה את אברהם ויאמר אליו, אברהם, ויאמר הנני: ויאמר, קח נא

את בנך את יחידך אשר אהבת את יצחק, ולך לך אל ארץ המריה, והעלהו שם לעלה על אחד ההרים, אשר אמר אליך: וישכם אברהם בבקר, ויחבש את חמרו ויקח את שני נעריו אתו ואת יצחק בנו, ויבקע עצי עלה ויקם וילך אל המקום אשר אמר לו האלהים: ביום השלישי וישא אברהם את עיניו, וירא את המקום מרחק: ויאמר אברהם אל נעריו שבו לכם פה עם החמור, ואני והנער נלכה עד כה, ונשתחוה ונשובה אליכם: ויקח אברהם את עצי העלה וישם על יצחק בנו ויקח בידו את האש ואת המאכלת, וילכו שניהם יחדו: ויאמר יצחק אל אברהם אביו ויאמר אבי ויאמר הנני בני, ויאמר, הנה האש והעצים ואיה השה לעלה: ויאמר אברהם אלהים יראה לו השה לעלה בני, וילכו שניהם יחדו: ויבאו אל המקום אשר אמר לו האלהים, ויבן שם אברהם את המזבח, ויערך את העצים, ויעקד את יצחק בנו, וישם אתו על המזבח ממעל לעצים: וישלח אברהם את ידו ויקח את המאכלת, לשחט את בנו: ויקרא אליו מלאך יי מן השמים ויאמר אברהם, אברהם, ויאמר הנני: ויאמר, אל תשלח ידך אל הנער, ואל תעש לו מאומה, כי עתה ידעתי, כי ירא אלהים אתה, ולא חשכת את בנך את יחידך ממני: וישא אברהם את עיניו וירא והנה איל, אחר נאחז בסבך בקרניו, וילך אברהם ויקח את האיל, ויעלהו לעלה תחת בנו: ויקרא אברהם שם המקום ההוא, יי יראה, אשר

יאמר היום, בהר יי יראה: ויקרא מלאך יי אל אברהם שנית מן השמים: ויאמר, בי נשבעתי נאם יי, כי יען אשר עשית את הדבר הזה, ולא חשכת את בנך את יחידך: כי ברך אברכך, והרבה ארבה את זרעך ככוכבי השמים וכחול אשר על שפת הים, וירש זרעך את שער איביו: והתברכו בזרעך כל גויי הארץ, עקב אשר שמעת בקלי: וישב אברהם אל נעריו, ויקמו וילכו יחדו אל באר שבע, וישב אברהם בבאר שבע:

ביום שאין אומרים תחנון אין אומרים זה:

רבונו של עולם, כמו שכבש אברהם אבינו את רחמיו מעל בן יחידו לעשות רצונך בלבב שלם, כן יכבשו רחמיך את כעסך מעלינו, ויגלו רחמיך על מדותיך. ותתנהג עמנו יי אלהינו במדת החסד ובמדת הרחמים, ותכנס לנו לפנים משורת הדין, ובטובך הגדול ישוב חרון אפך מעמך ומעירך ומארצך ומנחלתך, וקים לנו יי אלהינו את הדבר שהבטחתנו בתורתך, על ידי משה עבדך מפי כבודך כאמור: וזכרתי את בריתי יעקוב, ואף את בריתי יצחק, ואף את בריתי אברהם אזכר והארץ אזכר: ונאמר, ואף גם זאת בהיותם בארץ איביהם, לא מאסתים ולא געלתים לכלתם, להפר בריתי אתם כי אני יי אלהיהם: ונאמר, וזכרתי להם ברית ראשנים, אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים, לעיני הגוים להיות להם לאלהים אני יי: ונאמר, ושב יי אלהיך את שבותך ורחמך, ושב וקבצך מכל העמים, אשר הפיצך יי אלהיך שמה: אם יהיה נדחך בקצה השמים, משם יקבצך יי אלהיך ומשם יקחך: והביאך יי אלהיך אל הארץ אשר ירשו אבתיך, וירשתה והיטבך והרבך מאבתיך: ונאמר, יי חננו, לך קוינו, היה זרעם לבקרים, אף ישועתנו בעת צרה: ונאמר, ועת צרה היא ליעקב, וממנה יושע: ונאמר, בכל צרתם לו צר, ומלאך פניו הושיעם, באהבתו ובחמלתו הוא גאלם, וינטלם וינשאם כל ימי עולם: ונאמר, מי אל כמוך נשא עון ועבר על פשע, לשארית נחלתו, לא החזיק לעד אפו, כי חפץ חסד הוא: ישוב ירחמנו, יכבוש עונותינו, ותשליך במצולות ים כל חטאתם: תתן אמת ליעקב, חסד לאברהם, אשר נשבעת לאבותינו מימי

קדם: ונאמר, והביאותים אל הר קדשי, ושמחתים בבית תפלתי, עולתיהם וזבחיהם לרצון על מזבחי, כי ביתי בית תפלה, יקרא לכל העמים:

לעולם יהא אדם ירא שמים בסתר, ומודה על האמת, ודובר אמת בלבבו וישכם ויאמר:

רבון כל העולמים, לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, כי על רחמיך הרבים. מה אנו, מה חיינו, מה חסדנו, מה צדקנו, מה כחנו, מה גבורתנו. מה נאמר לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, הלא כל הגבורים כאין לפניך, ואנשי השם כלא היו, וחכמים כבלי מדע, ונבונים כבלי השכל, כי רוב מעשיהם תהו, וימי חייהם הבל לפניך, ומותר האדם מן הבהמה אין, כי הכל הבל: לבד הנשמה הטהורה שהיא עתידה לתן דין וחשבון לפני כסא כבודך. וכל הגוים כאין נגדך. שנאמר הן גוים כמר מדלי וכשחק מאזנים נחשבו, הן איים כדק יטול:

אבל אנחנו עמך בני בריתך, בני אברהם אהבך, שנשבעת לו בהר המריה; זרע יצחק יחידו, שנעקד על גבי המזבח; עדת יעקב בנך בכורך, שמאהבתך שאהבת אותו, ומשמחתך ששמחת בו, קראת את שמו ישראל וישרון:

לפיכך אנחנו חיבים להודות לך, ולשבחך ולפארך ולברך ולקדש ולתן שבח והודיה לשמך. אשרינו, מה טוב חלקנו, ומה נעים גורלנו, ומה יפה ירשתנו; אשרינו, שאנו משכימים ומעריבים ערב ובקר ואומרים פעמים בכל יום:

שמע ישראל, יי אלהינו, יי | אחד:

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

ואהבת את יי אלהיך, בכל לבבך, ובכל נפשך, ובכל מאדך: והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוך היום על לבבך: ושננתם לבניך ודברת בם, בשבתך בביתך, ובלכתך בדרך, ובשכבך, ובקומך: וקשרתם לאות על ידך, והיו לטטפת בין עיניך: וכתבתם על מזזות ביתך, ובשעריך:

אתה הוא עד שלא נברא העולם, אתה הוא משנברא העולם, אתה הוא בעולם הזה, ואתה הוא לעולם הבא. קדש את שמך בעולמך על עם מקדישי שמך, ובישועתך מלכנו תרום ותגביה קרננו, והושיענו

בקרוב למען שמך, ברוך המקדש שמו ברבים:

אתה הוא יי האלהים בשמים ובארץ, ובשמי השמים העליונים, אמת אתה הוא ראשון, ואתה הוא אחרון, ומבלעדיך אין אלהים. קבץ נפוצות קויך מארבע כנפות הארץ, יכירו וידעו כל באי עולם, כי אתה הוא האלהים לבדך לכל ממלכות הארץ. אתה עשית את השמים ואת הארץ, את הים ואת כל אשר בם, ומי בכל מעשה ידיך בעליונים ובתחתונים, שיאמר לך מה תעשה, ומה תפעל, אבינו שבשמים, חי וקים, עשה עמנו צדקה וחסד בעבור שמך הגדול הגבור והנורא שנקרא עלינו, וקים לנו יי אלהינו את הדבר שהבטחתנו על ידי צפניה חוזך כאמור: בעת ההיא אביא אתכם, ובעת קבצי אתכם, כי אתן אתכם לשם ולתהלה בכל עמי הארץ, בשובי את שבותיכם לעיניכם, אמר יי:

נכון מאד לומר בכל יום פרשת תרומת הדשן וסידור המערכה. ויכול לאומרה אפילו קודם אור היום בחורף. ובקיץ יאמרנה קודם פרשת התמיד:

וידבר יי אל משה לאמר: צו את אהרן ואת בניו לאמר זאת תורת העלה הוא העלה על מוקדה על המזבח כל הלילה עד הבקר ואש המזבח תוקד בו. ולבש הכהן מדו בד ומכנסי בד ילבש על בשרו והרים את הדשן אשר תאכל האש את העלה על המזבח ושמו אצל המזבח: ופשט את בגדיו ולבש בגדים

אחרים והוציא את הדשן אל מחוץ למחנה אל מקום טהור: והאש על המזבח תוקד בו לא תכבה ובער עליה הכהן עצים בבקר בבקר וערך עליה העלה והקטיר עליה חלבי השלמים: אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה:

ביום שאין אומרים תחנון אין אומרים זה:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתרחם עלינו ותמחול לנו על כל חטאתינו, ותכפר לנו על כל עונותינו, ותמחול ותסלח לנו על כל פשעינו, ושיבנה בית המקדש במהרה בימינו, ונקריב לפניך קרבן התמיד שיכפר בעדנו, כמו שכתבת עלינו בתורתך על ידי משה עבדך מפי כבודך כאמור:

וידבר יי אל משה לאמר: צו את בני ישראל ואמרת אלהם, את קרבני לחמי לאשי, ריח ניחחי תשמרו להקריב לי במועדו: ואמרת להם, זה האשה אשר תקריבו ליי, כבשים בני שנה תמימם, שנים ליום, עלה תמיד: את הכבש אחד תעשה בבקר, ואת הכבש השני תעשה בין הערבים: ועשירית האיפה סלת למנחה, בלולה בשמן כתית רביעת ההין: עלת תמיד, העשיה בהר סיני לריח ניחח אשה ליי: ונסכו רביעת ההין לכבש האחד, בקדש הסך נסך שכר ליי: ואת הכבש השני תעשה בין הערבים, כמנחת הבקר וכנסכו תעשה, אשה ריח ניחח ליי:

ושחט אתו על ירך המזבח צפנה לפני יי, וזרקו בני אהרן הכהנים את דמו על המזבח סביב:

אתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו, שהקטירו אבותינו לפניך את קטורת הסמים, בזמן שבית המקדש קים, כאשר צוית אותם על יד משה נביאך, ככתוב בתורתך:

ויאמר יי אל משה, קח לך סמים: נטף, ושחלת, וחלבנה, סמים, ולבנה זכה, בד בבד יהיה: ועשית אתה קטרת, רקח מעשה רוקח, ממלח טהור קדש: ושחקת ממנה הדק, ונתתה ממנה לפני העדת באהל מועד, אשר אועד לך שמה, קדש קדשים תהיה לכם: ונאמר, והקטיר עליו אהרן קטרת סמים בבקר בבקר, בהיטיבו את הנרת יקטירנה: ובהעלות אהרן את הנרת בין הערבים יקטירנה, קטרת תמיד לפני יי לדרתיכם:

תנו רבנן, פטום הקטרת כיצד: שלש מאות וששים ושמונה מנים היו בה. שלש מאות וששים וחמשה כמנין ימות החמה, מנה לכל יום פרס בשחרית, ופרס בין הערבים, ושלשה מנים יתרים, שמהם מכניס כהן גדול מלא חפניו ביום הכפורים, ומחזירן למכתשת בערב יום הכפרים, ושוחקן יפה יפה כדי שתהא דקה מן הדקה, ואחד עשר סממנים היו בה, ואלו הן: א הצרי ב והצפרן ג החלבנה ד והלבונה משקל שבעים שבעים מנה, ה מור ו וקציעה ז שבלת נרד ח וכרכם משקל ששה עשר ששה עשר מנה, ט הקשט שנים עשר,

י קלופה שלשה, יא קנמון תשעה. בורית כרשינה תשעה קבין, יין קפריסין סאין תלתא וקבין תלתא, ואם אין לו יין קפריסין מביא חמר חוריין עתיק. מלח סדומית רובע, מעלה עשן, כל שהוא. רבי נתן הבבלי אומר: אף כפת הירדן כל שהיא, ואם נתן בה דבש פסלה, ואם חסר אחד מכל סממניה חיב מיתה:

רבן שמעון בן גמליאל אומר: הצרי אינו אלא שרף הנוטף מעצי הקטף. בורית כרשינה ששפין בה את הצפרן, כדי שתהא נאה; יין קפריסין ששורין בו את הצפרן, כדי שתהא עזה, והלא מי רגלים יפין לה. אלא שאין מכניסין מי רגלים במקדש מפני הכבוד: תניא רבי נתן אומר: כשהוא שוחק אומר: הדק היטב, היטב הדק, מפני שהקול יפה לבשמים. פטמה לחצאין כשרה, לשליש ולרביע, לא שמענו. אמר רבי יהודה זה הכלל, אם כמדתה כשרה לחצאין. ואם חסר אחד מכל סממניה חיב מיתה:

תניא בר קפרא אומר. אחת לששים או לשבעים שנה היתה באה של שירים לחצאין. ועוד תני בר קפרא, אלו היה נותן בה קורטוב של דבש, אין אדם יכול לעמוד מפני ריחה, ולמה אין מערבין בה דבש, מפני שהתורה אמרה, כי כל שאר וכל דבש לא תקטירו ממנו אשה ליי:

ג"פ יי צבאות עמנו, משגב לנו אלהי יעקב סלה: ג"פ יי צבאות, אשרי אדם בטח בך: ג"פ יי הושיעה, המלך יעננו ביום קראנו:

Please guard the sanctity of this page

וַעֲרֻבָּה לַיי מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם, כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמֹנִיּוֹת:
אַבִּיר הַוָּה מְסֻדַּר סֵדֶר הַמַּעֲרָכָה מִשָּׁבָּא דַּנְמָרָא,
וְאֵלְבָּא דְאַבָּא שָׁאוּל, כְּמַעֲרָכָה גְּדוֹלָה קוֹדֶמֶת
לְמַעֲרָכָה שְׁנִיָּה שֶׁל קְטֹרֶת, וּמַעֲרָכָה שְׁנִיָּה שֶׁל קְטֹרֶת
קוֹדֶמֶת לְסִדּוּר שְׁנֵי גִּזְרֵי עֵצִים, וְסִדּוּר שְׁנֵי גִּזְרֵי עֵצִים
קוֹדֶם לְדִשּׁוּן מִזְבַּח הַפְּנִימִי, וְדִשּׁוּן מִזְבַּח הַפְּנִימִי קוֹדֵם
לְהַטָּבַת חֲמֵשׁ נֵרוֹת, וְהַטָּבַת חֲמֵשׁ נֵרוֹת קוֹדֶמֶת לְתָמִיד
40 הַתָּמִיד, וְהַתָּמִיד קוֹדֵם לְהַטָּבַת שְׁתֵּי נֵרוֹת, וְהַטָּבַת
שְׁתֵּי נֵרוֹת קוֹדֶמֶת לִקְטֹרֶת, וּקְטֹרֶת קוֹדֶמֶת לָאֵבָרִים,
וְאֵבָרִים לְמִנְחָה וּמִנְחָה לַחֲבִתִּין, וַחֲבִתִּין לִנְסָכִין,
וּנְסָכִין לְמוּסָפִין, וּמוּסָפִין לְזִיבִין, וּזִיבִין לְדָרִין
33 לְתָמִיד שֶׁל בֵּין הָעַרְבַּיִם. שֶׁנֶּאֱמַר, וְעֶרֶךְ עָלֶיהָ הָעֹלָה
וְהִקְטִיר עָלֶיהָ חֶלְבֵי הַשְּׁלָמִים, עָלֶיהָ הַשְּׁלֵם כָּל
הַקְּרֻבָּנוֹת כֻּלָּם:

אָנָּא בְּכֹחַ גְּדֻלַּת יְמִינְךָ תַּתִּיר צְרוּרָה. אב״ג יח״ץ
קַבֵּל רִנַּת עַמְּךָ שַׂגְּבֵנוּ טַהֲרֵנוּ נוֹרָא. קר״ש שט״ן
נָא גִּבּוֹר דּוֹרְשֵׁי יִחוּדֶךָ כְּבָבַת שָׁמְרֵם. נג״ד יכ״ש
בָּרְכֵם טַהֲרֵם רַחֵם צִדְקָתְךָ תָּמִיד גְּמָלֵם. בט״ר צת״ג
חָסִין קָדוֹשׁ בְּרוֹב טוּבְךָ נַהֵל עֲדָתֶךָ. חק״ב טנ״ע
יָחִיד גֵּאֶה לְעַמְּךָ פְּנֵה זוֹכְרֵי קְדֻשָּׁתֶךָ. יג״ל פז״ק
שַׁוְּעָתֵנוּ קַבֵּל וּשְׁמַע צַעֲקָתֵנוּ יוֹדֵעַ תַּעֲלוּמוֹת. שק״ו צ״ת
בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

סיום ספון מומרים תחנון לפן מומרים זה:

רִבּוֹן הָעוֹלָמִים, אַתָּה צִוִּיתָנוּ, לְהִתְקָרֵב קָרְבַּן הַתָּמִיד בְּמוֹעֲדוֹ
וּלְהַקְטִיר הַקְּטֹרֶת בְּזְמַנָּהּ, וְלֹוְיִים הָיוּ הַכֹּהֲנִים בַּעֲבוֹדָתָם,
וְיִשְׂרָאֵל בְּמַעֲמָדָם, וְעַתָּה בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ, חָרַב בֵּית
הַמִּקְדָּשׁ וּבָטַל הַתָּמִיד וְהַקְּטֹרֶת, וְאֵין לָנוּ לֹא כֹּהֵן בַּעֲבוֹדָתוֹ, וְלֹא
לֵוִי

תר״א א) מלאכי ג ד: ב) יומא לז ע״א: ג) ריקוא ו ה:

נָתַן לֹא עָבֵב, אֵזוּ וְאֵלּוּ נִשְׂרְפִין בְּבֵית
הַדֶּשֶׁן: ג חֲמִשָּׁה הַצְבּוּר וְהַיָּחִיד, אֵלּוּ הֵן
חֲמִשָּׁה הַצְבּוּר: שְׁעִירֵי רָאשֵׁי חֳדָשִׁים
וְשֶׁל מוֹעֲדוֹת, שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן, וְקִבּוּל
דָּמָן בִּכְלִי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן, וְדָמָן טָעוּן
אַרְבַּעמַתָּנוֹת עַל אַרְבַּע קְרָנוֹת, כֵּיצַד:
עָלָה בְכֶבֶשׁ וּפָנָה לַסּוֹבֵב, וּבָא לוֹ
לְקֶרֶן דְּרוֹמִית מִזְרָחִית, מִזְרָחִית
צְפוֹנִית, צְפוֹנִית מַעֲרָבִית, מַעֲרָבִית
דְּרוֹמִית. שִׁירֵי הַדָּם הָיָה שׁוֹפֵךְ עַל
יְסוֹד דְּרוֹמִי וְנֶאֱכָלִין לִפְנִים מִן הַקְּלָעִים
לִזְכְרֵי כְהֻנָּה בְּכָל מַאֲכָל, לְיוֹם
41 וְלַיְלָה עַד חֲצוֹת:

י הָעוֹלָה, קָדְשׁ קָדָשִׁים, שְׁחִיטָתָהּ בְּצָפוֹן,
וְקִבּוּל דָּמָהּ בִּכְלִי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן,
וְדָמָהּ טָעוּן אַרְבַּע מַתָּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע,
וְטָעוּנָה הֶפְשֵׁט וְנִתּוּחַ, וְכָלִיל לְאִשִּׁים: ה זִבְחֵי שַׁלְמֵי
צִבּוּר וְאֵשָׁמוֹת, אֵלּוּ הֵן אֲשָׁמוֹת: אֵשֶׁם גְּזֵלוֹת,
אֵשֶׁם מְעִילוֹת, אֵשֶׁם שִׁפְחָה חֲרוּפָה, אֵשֶׁם
נָזִיר, אֵשֶׁם מְצוֹרָע, אֵשֶׁם תָּלוּי. שְׁחִיטָתָן
בַּצָּפוֹן

בַּצָּפוֹן, וְקִבּוּל דָּמָן בִּכְלִי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן, וְדָמָן
טָעוּן שְׁתֵּי מַתָּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע, וְנֶאֱכָלִין לִפְנִים
מִן הַקְּלָעִים לִזְכְרֵי כְהֻנָּה, בְּכָל מַאֲכָל, לְיוֹם
41 וְלַיְלָה עַד חֲצוֹת:

42 תּוֹדָה וְאֵיל נָזִיר, קָדְשֵׁי קָדָשִׁים, שְׁחִיטָתָן בְּכָל מָקוֹם
בָּעֲזָרָה, וְדָמָן טָעוּן שְׁתֵּי מַתָּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע,
וְנֶאֱכָלִין בְּכָל הָעִיר, לְכָל אָדָם, בְּכָל מַאֲכָל, לְיוֹם וְלַיְלָה
עַד חֲצוֹת, הַמּוּרָם מֵהֶם בְּיוֹצֵא בָהֶם, אֶלָּא, שֶׁהַמּוּרָם
נֶאֱכָל לְכֹהֲנִים לְנָשֵׁיהֶם וְלִבְנֵיהֶם וּלְעַבְדֵיהֶם:

42 שְׁלָמִים, קָדְשֵׁי קָדָשִׁים, שְׁחִיטָתָן בְּכָל מָקוֹם בָּעֲזָרָה,
וְדָמָן טָעוּן שְׁתֵּי מַתָּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע, וְנֶאֱכָלִין
בְּכָל הָעִיר, לְכָל אָדָם, בְּכָל מַאֲכָל, לִשְׁנֵי יָמִים וְלַיְלָה
אֶחָד. הַמּוּרָם מֵהֶם, בְּיוֹצֵא בָהֶם, אֶלָּא, שֶׁהַמּוּרָם נֶאֱכָל
לְכֹהֲנִים לְנָשֵׁיהֶם וְלִבְנֵיהֶם וּלְעַבְדֵיהֶם:

ח הַכִּבּוּר וְהַמְעֻשָּׂר וְהַפֶּסַח, קָדְשֵׁי קָדָשִׁים קַלִּים, שְׁחִיטָתָן בְּכָל
מָקוֹם בָּעֲזָרָה, וְדָמָן טָעוּן מַתָּנָה אַחַת, וּבְלִבַּד
שֶׁיִּתֵּן כְּנֶגֶד הַיְסוֹד. שְׁנֵה בְאֵכִילָתָן, הַכִּבּוּר נֶאֱכָל לַכֹּהֲנִים,
וְהַמְעֻשָּׂר לְכָל אָדָם, וְנֶאֱכָלִין בְּכָל הָעִיר, בְּכָל מַאֲכָל,
לִשְׁנֵי יָמִים וְלַיְלָה אֶחָד. הַפֶּסַח, אֵינוֹ נֶאֱכָל אֶלָּא בַּלָּיְלָה,
וְאֵינוֹ נֶאֱכָל אֶלָּא עַד חֲצוֹת, וְאֵינוֹ נֶאֱכָל אֶלָּא לִמְנוּיָו,
וְאֵינוֹ נֶאֱכָל אֶלָּא צָלִי:

גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד, וְנוֹרָא הוּא עַל כָּל אֱלֹהִים:
כִּי כָל אֱלֹהֵי הָעַמִּים אֱלִילִים, וַיְיָ שָׁמַיִם עָשָׂה:
הוֹד וְהָדָר לְפָנָיו, עֹז וְחֶדְוָה בִּמְכוֹנוֹ: הָבוּ לַיְיָ
מִשְׁפְּחוֹת עַמִּים, הָבוּ לַיְיָ כָּבוֹד וָעֹז: הָבוּ לַיְיָ
כְּבוֹד שְׁמוֹ, שְׂאוּ מִנְחָה וּבֹאוּ לְפָנָיו, הִשְׁתַּחֲווּ
לַיְיָ בְּהַדְרַת קֹדֶשׁ: חִילוּ מִלְּפָנָיו כָּל הָאָרֶץ,
אַף תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל תִּמּוֹט: יִשְׂמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתָגֵל
הָאָרֶץ וְיֹאמְרוּ בַגּוֹיִם יְיָ מָלָךְ: יִרְעַם הַיָּם וּמְלֹאוֹ 43
יַעֲלֹץ הַשָּׂדֶה וְכָל אֲשֶׁר בּוֹ: אָז יְרַנְּנוּ עֲצֵי הַיָּעַר,
מִלִּפְנֵי יְיָ כִּי בָא לִשְׁפּוֹט אֶת הָאָרֶץ: הוֹדוּ לַיְיָ
כִּי טוֹב, כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: וְאִמְרוּ הוֹשִׁיעֵנוּ
אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ, וְקַבְּצֵנוּ וְהַצִּילֵנוּ מִן הַגּוֹיִם לְהוֹדוֹת
לְשֵׁם קָדְשֶׁךָ, לְהִשְׁתַּבֵּחַ בִּתְהִלָּתֶךָ: בָּרוּךְ 44
יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם, וַיֹּאמְרוּ
כָּל הָעָם אָמֵן וְהַלֵּל לַיְיָ: רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וְהִשְׁתַּחֲווּ לַהֲדֹם רַגְלָיו קָדוֹשׁ הוּא: רוֹמְמוּ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לְהַר 45 קָדְשׁוֹ, כִּי קָדוֹשׁ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ: וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עָוֹן וְלֹא יַשְׁחִית,
וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אַפּוֹ וְלֹא יָעִיר כָּל חֲמָתוֹ:
אַתָּה יְיָ לֹא תִכְלָא רַחֲמֶיךָ מִמֶּנִּי, חַסְדְּךָ וַאֲמִתְּךָ
תָּמִיד יִצְּרֻנִי: זְכֹר רַחֲמֶיךָ יְיָ וַחֲסָדֶיךָ, כִּי
מֵעוֹלָם

תר״א א) תהלים צה ה: ב) שם צו ט: ג) שם עח לח: ד) שם ס יב: ה) שם כה ד:

מֵעוֹלָם הֵמָּה: תְּנוּ עֹז לֵאלֹהִים עַל יִשְׂרָאֵל
גַּאֲוָתוֹ, וְעֻזּוֹ בַּשְּׁחָקִים: נוֹרָא אֱלֹהִים מִמִּקְדָּשֶׁיךָ
אֵל יִשְׂרָאֵל, הוּא נוֹתֵן עֹז וְתַעֲצֻמוֹת לָעָם, בָּרוּךְ
אֱלֹהִים: אֵל נְקָמוֹת יְיָ, אֵל נְקָמוֹת הוֹפִיעַ:
הִנָּשֵׂא שֹׁפֵט הָאָרֶץ, הָשֵׁב גְּמוּל עַל גֵּאִים:
לְיָ הַיְשׁוּעָה, עַל עַמְּךָ בִרְכָתֶךָ סֶלָה: יְיָ צְבָאוֹת,
עִמָּנוּ, מִשְׂגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה: יְיָ צְבָאוֹת, 46
אַשְׁרֵי אָדָם בֹּטֵחַ בָּךְ: יְיָ הוֹשִׁיעָה, הַמֶּלֶךְ
יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ: הוֹשִׁיעָה אֶת עַמֶּךָ וּבָרֵךְ
אֶת נַחֲלָתֶךָ, וּרְעֵם וְנַשְּׂאֵם עַד הָעוֹלָם: נַפְשֵׁנוּ
חִכְּתָה לַיְיָ, עֶזְרֵנוּ וּמָגִנֵּנוּ הוּא: כִּי בוֹ יִשְׂמַח
לִבֵּנוּ, כִּי בְשֵׁם קָדְשׁוֹ בָטָחְנוּ: יְהִי חַסְדְּךָ יְיָ
עָלֵינוּ, כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ: הַרְאֵנוּ יְיָ חַסְדֶּךָ,
וְיֶשְׁעֲךָ תִּתֶּן לָנוּ: קוּמָה עֶזְרָתָה לָּנוּ, וּפְדֵנוּ
לְמַעַן חַסְדֶּךָ: אֲנִי יְיָ אֱלֹהֶיךָ הַמַּעֲלֶךָ מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם, הַרְחֶב פִּיךָ וַאֲמַלְאֵהוּ: אַשְׁרֵי הָעָם
שֶׁכָּכָה־לּוֹ, אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁיְיָ אֱלֹהָיו: 47 וַאֲנִי
בְּחַסְדְּךָ בָטַחְתִּי יָגֵל לִבִּי בִּישׁוּעָתֶךָ, אָשִׁירָה
לַיְיָ כִּי גָמַל עָלָי:

מִזְמוֹר שִׁיר חֲנֻכַּת הַבַּיִת לְדָוִד: אֲרוֹמִמְךָ יְיָ כִּי דִלִּיתָנִי,
וְלֹא שִׂמַּחְתָּ אֹיְבַי לִי: יְיָ אֱלֹהָי, שִׁוַּעְתִּי אֵלֶיךָ

תר״א א) תהלים סח לה: ב) שם סח לו: ג) שם צד א: ד) שם צד ב: ה) שם ג ט: ו) שם סו ח: ז) שם סד יג:
ח) שם ב ט: ט) שם כח ט: י) שם לג ב: כ) שם לג כא: ל) שם לג כב: מ) שם פה ח: נ) שם סד כו:
ס) שם פא יא: ע) שם קמד טו: פ) שם יג ו: צ) שם ל:

וַתִּרְפָּאֵנִי: יְיָ הֶעֱלִיתָ מִן שְׁאוֹל נַפְשִׁי, חִיִּיתָנִי מִיָּרְדִי בוֹר:
זַמְּרוּ לַיְיָ חֲסִידָיו, וְהוֹדוּ לְזֵכֶר קָדְשׁוֹ: כִּי רֶגַע בְּאַפּוֹ,
חַיִּים בִּרְצוֹנוֹ, בָּעֶרֶב יָלִין בֶּכִי, וְלַבֹּקֶר רִנָּה: וַאֲנִי אָמַרְתִּי
בְשַׁלְוִי, בַּל אֶמּוֹט לְעוֹלָם: יְיָ בִּרְצוֹנְךָ הֶעֱמַדְתָּה לְהָרְרִי
עֹז, הִסְתַּרְתָּ פָנֶיךָ הָיִיתִי נִבְהָל: אֵלֶיךָ יְיָ אֶקְרָא, וְאֶל
אֲדֹנָי אֶתְחַנָּן: מַה בֶּצַע בְּדָמִי בְּרִדְתִּי אֶל שָׁחַת, הֲיוֹדְךָ עָפָר
הֲיַגִּיד אֲמִתֶּךָ: שְׁמַע יְיָ וְחָנֵּנִי, יְיָ הֱיֵה עוֹזֵר לִי: הָפַכְתָּ
מִסְפְּדִי לְמָחוֹל לִי, פִּתַּחְתָּ שַׂקִּי וַתְּאַזְּרֵנִי שִׂמְחָה: לְמַעַן
יְזַמֶּרְךָ כָבוֹד וְלֹא יִדֹּם, יְיָ אֱלֹהַי לְעוֹלָם אוֹדֶךָּ:
יְיָ מָלָךְ, יְיָ מָלָךְ לְעוֹלָם וָעֶד כ״פ: יְיָ יְהֹוָה לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ
בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד:
44 הוֹשִׁיעֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וְקַבְּצֵנוּ מִן הַגּוֹיִם לְהֹדוֹת לְשֵׁם קָדְשֶׁךָ, לְהִשְׁתַּבֵּחַ
בִּתְהִלָּתֶךָ: בָּרוּךְ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם וְאֹמַר
כָּל הָעָם אָמֵן הַלְלוּיָהּ: כָּל הַנְּשָׁמָה תְּהַלֵּל יָהּ הַלְלוּיָהּ:

בחול יאמר זה ובשבת ובימים אוסרים למנצח מזמור לדוד השמים מספרים וכו׳ תמצא להלן

לַמְנַצֵּחַ בְּנִגִּינֹת מִזְמוֹר שִׁיר: אֱלֹהִים יְחָנֵּנוּ וִיבָרְכֵנוּ, יָאֵר פָּנָיו אִתָּנוּ סֶלָה:
לָדַעַת בָּאָרֶץ דַּרְכֶּךָ, בְּכָל גּוֹיִם יְשׁוּעָתֶךָ: יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים יוֹדוּךָ
עַמִּים כֻּלָּם: 48 יִשְׂמְחוּ וִירַנְּנוּ לְאֻמִּים, כִּי תִשְׁפֹּט עַמִּים מִישׁוֹר, וּלְאֻמִּים בָּאָרֶץ
תַּנְחֵם סֶלָה: יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים, יוֹדוּךָ עַמִּים כֻּלָּם: אֶרֶץ נָתְנָה יְבוּלָהּ
48 יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ: יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים, וְיִירְאוּ אֹתוֹ כָּל אַפְסֵי אָרֶץ:
לְשֵׁם יְיָ יִהְיֶה הוּא שֶׁכִּנְתִּיהוּ לְהַלֵּל שֵׁם יית בורח בְּרוּתֵא
שֶׁלִּים בֶּשֶׁם כָּל יִשְׂרָאֵל:

בָּרוּךְ שֶׁאָמַר וְהָיָה הָעוֹלָם, בָּרוּךְ הוּא
בָּרוּךְ אוֹמֵר וְעֹשֶׂה, בָּרוּךְ גּוֹזֵר
וּמְקַיֵּם, בָּרוּךְ עוֹשֶׂה בְרֵאשִׁית, בָּרוּךְ
מְרַחֵם עַל הָאָרֶץ, בָּרוּךְ מְרַחֵם עַל

הבריות

תר״א א) שמות טו יח: ב) זכריה יד ט: ג) תהלים קו מז: ד) שם קו מח: ה) שם קו מח: ו) שם סד א. ח:

הַבְּרִיּוֹת, בָּרוּךְ מְשַׁלֵּם שָׂכָר טוֹב
לִירֵאָיו, בָּרוּךְ חַי לָעַד וְקַיָּם לָנֶצַח, בָּרוּךְ
פּוֹדֶה וּמַצִּיל, בָּרוּךְ שְׁמוֹ. בָּרוּךְ אַתָּה
יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הָאֵל, אָב
הָרַחֲמָן, הַמְהֻלָּל בְּפִי עַמּוֹ, מְשֻׁבָּח
וּמְפֹאָר בִּלְשׁוֹן חֲסִידָיו וְעַבָדָיו, וּבְשִׁירֵי
דָוִד עַבְדֶּךָ. נְהַלֶּלְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בִּשְׁבָחוֹת
וּבְזִמְרוֹת. נְגַדֶּלְךָ וְנִשְׁבָּחֲךָ וּנְפָאֶרְךָ,
וְנַמְלִיכְךָ וְנַזְכִּיר שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ אֱלֹהֵינוּ
יָחִיד חֵי הָעוֹלָמִים מֶלֶךְ. מְשֻׁבָּח וּמְפֹאָר
עֲדֵי עַד שְׁמוֹ הַגָּדוֹל. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ,
מֶלֶךְ מְהֻלָּל בַּתִּשְׁבָּחוֹת:

מִזְמוֹר לְתוֹדָה, הָרִיעוּ לַיְיָ כָּל הָאָרֶץ: עִבְדוּ אֶת יְיָ
בְּשִׂמְחָה. 49 בֹּאוּ לְפָנָיו בְּרִנָּנָה: דְּעוּ כִּי יְיָ הוּא
אֱלֹהִים, הוּא עָשָׂנוּ וְלוֹ אֲנַחְנוּ עַמּוֹ, וְצֹאן מַרְעִיתוֹ: בֹּאוּ 49
שְׁעָרָיו בְּתוֹדָה, חֲצֵרוֹתָיו בִּתְהִלָּה, הוֹדוּ לוֹ בָּרְכוּ שְׁמוֹ:
כִּי טוֹב יְיָ, לְעוֹלָם חַסְדּוֹ, וְעַד דֹּר וָדֹר אֱמוּנָתוֹ:
יְהִי כְבוֹד יְיָ לְעוֹלָם, יִשְׂמַח יְיָ בְּמַעֲשָׂיו:
יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ, מֵעַתָּה וְעַד

עולם

תר״א א) תהלים ק ב: ב) שם קד לא: ג) שם קיג ב:

עוֹלָם: מִמִּזְרַח שֶׁמֶשׁ עַד מְבוֹאוֹ, מְהֻלָּל
שֵׁם יְיָ: רָם עַל כָּל גּוֹיִם יְיָ, עַל הַשָּׁמַיִם
כְּבוֹדוֹ: יְיָ שִׁמְךָ לְעוֹלָם, יְיָ זִכְרְךָ לְדֹר
וָדֹר: יְיָ בַּשָּׁמַיִם הֵכִין כִּסְאוֹ, וּמַלְכוּתוֹ
בַּכֹּל מָשָׁלָה: יִשְׂמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתָגֵל 43
הָאָרֶץ, וְיֹאמְרוּ בַגּוֹיִם יְיָ מָלָךְ: יְיָ מֶלֶךְ
יְיָ מָלָךְ, יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד: יְיָ מַלְכוּתֵהּ
עוֹלָם וְעָד, אֲבָדוּ גוֹיִם מֵאַרְצוֹ: יְיָ הֵפִיר
עֲצַת גּוֹיִם, הֵנִיא מַחְשְׁבוֹת עַמִּים: רַבּוֹת
מַחְשָׁבוֹת בְּלֵב אִישׁ, וַעֲצַת יְיָ הִיא
תָקוּם: עֲצַת יְיָ לְעוֹלָם תַּעֲמֹד, מַחְשְׁבוֹת
לִבּוֹ לְדֹר וָדֹר: כִּי הוּא אָמַר וַיֶּהִי, הוּא
צִוָּה וַיַּעֲמֹד: כִּי בָחַר יְיָ בְּצִיּוֹן, אִוָּה
לְמוֹשָׁב לוֹ: כִּי יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ יָהּ יִשְׂרָאֵל
לְסְגֻלָּתוֹ: כִּי לֹא יִטֹּשׁ יְיָ עַמּוֹ, וְנַחֲלָתוֹ לֹא 45
יַעֲזֹב: וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עָוֹן וְלֹא יַשְׁחִית,
וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אַפּוֹ וְלֹא יָעִיר כָּל

חמתו

תר״א א) תהלים קיג ב: ב) שם שם ד: ג) שם שם יג: ד) שם קלה יג: ה) דה״א טז לא: ו) שמות טו יז: ז) תהלים
ט טו: ח) שם ס ו: ט) שם לג יא: י) משלי יט כא: יא) תהלים לג יא: יב) שם שם ט: יג) שם קלב יג: יד) שם קלה ד:
טו) שם צד יד: טז) שם עח לח:

חֲמָתוֹ: 45 יְיָ הוֹשִׁיעָה, הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם
קָרְאֵנוּ:

47 אַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ, עוֹד יְהַלְלוּךָ סֶלָה: אַשְׁרֵי
הָעָם שֶׁכָּכָה לּוֹ, אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁיְיָ אֱלֹהָיו:
תְּהִלָּה לְדָוִד, אֲרוֹמִמְךָ אֱלֹהַי הַמֶּלֶךְ, וַאֲבָרְכָה
שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד: בְּכָל יוֹם אֲבָרְכֶךָּ, וַאֲהַלְלָה
שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד: גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד, וְלִגְדֻלָּתוֹ
50 אֵין חֵקֶר: דּוֹר לְדוֹר יְשַׁבַּח מַעֲשֶׂיךָ, וּגְבוּרֹתֶיךָ
יַגִּידוּ: הֲדַר כְּבוֹד הוֹדֶךָ, וְדִבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ 52
אָשִׂיחָה: וֶעָזּוּז נוֹרְאוֹתֶיךָ יֹאמֵרוּ, וּגְדֻלָּתְךָ
אֲסַפְּרֶנָּה: זֵכֶר רַב טוּבְךָ יַבִּיעוּ, וְצִדְקָתְךָ יְרַנֵּנוּ:
חַנּוּן וְרַחוּם יְיָ אֶרֶךְ אַפַּיִם וּגְדָל חָסֶד: טוֹב יְיָ לַכֹּל,
וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו: יוֹדוּךָ 53 יְיָ כָּל מַעֲשֶׂיךָ
וַחֲסִידֶיךָ יְבָרְכוּכָה: כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמֵרוּ, 52
וּגְבוּרָתְךָ יְדַבֵּרוּ: לְהוֹדִיעַ לִבְנֵי הָאָדָם גְּבוּרֹתָיו,
וּכְבוֹד הֲדַר מַלְכוּתוֹ. 53 מַלְכוּתְךָ, מַלְכוּת כָּל
עֹלָמִים, וּמֶמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל דֹּר וָדֹר: סוֹמֵךְ יְיָ לְכָל 51
הַנֹּפְלִים, וְזוֹקֵף לְכָל הַכְּפוּפִים: עֵינֵי כֹל אֵלֶיךָ
יְשַׂבֵּרוּ, וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת אָכְלָם בְּעִתּוֹ: פּוֹתֵחַ
אֶת יָדֶךָ, וּמַשְׂבִּיעַ לְכָל חַי רָצוֹן: צַדִּיק יְיָ בְּכָל
דְּרָכָיו, וְחָסִיד בְּכָל מַעֲשָׂיו: קָרוֹב יְיָ לְכָל קֹרְאָיו,

לכל

תר״א א) תהלים ס ו: ב) שם פה ב: ג) שם קמה ח: ד) שם קמה ט:

הַלְלוּיָהּ, כִּי טוֹב זַמֵּרָה אֱלֹהֵינוּ, כִּי נָעִים נָאוָה תְּהִלָּה: בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם יְיָ, נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל יְכַנֵּס: הָרוֹפֵא לִשְׁבוּרֵי לֵב, וּמְחַבֵּשׁ לְעַצְּבוֹתָם: מוֹנֶה מִסְפָּר לַכּוֹכָבִים, לְכֻלָּם שֵׁמוֹת יִקְרָא: גָּדוֹל אֲדֹנֵינוּ וְרַב כֹּחַ, לִתְבוּנָתוֹ אֵין מִסְפָּר: מְעוֹדֵד עֲנָוִים יְיָ, מַשְׁפִּיל54 רְשָׁעִים עֲדֵי אָרֶץ: עֱנוּ לַייָ בְּתוֹדָה, זַמְּרוּ לֵאלֹהֵינוּ בְּכִנּוֹר: הַמְכַסֶּה שָׁמַיִם בְּעָבִים, הַמֵּכִין לָאָרֶץ מָטָר, הַמַּצְמִיחַ הָרִים חָצִיר: נוֹתֵן לִבְהֵמָה לַחְמָהּ, לִבְנֵי עֹרֵב אֲשֶׁר יִקְרָאוּ: לֹא בִגְבוּרַת הַסּוּס יֶחְפָּץ, לֹא בְשׁוֹקֵי הָאִישׁ יִרְצֶה: רוֹצֶה יְיָ אֶת יְרֵאָיו, אֶת הַמְיַחֲלִים לְחַסְדּוֹ: שַׁבְּחִי יְרוּשָׁלַיִם אֶת יְיָ, הַלְלִי אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן: כִּי חִזַּק בְּרִיחֵי שְׁעָרָיִךְ, בֵּרַךְ בָּנַיִךְ בְּקִרְבֵּךְ: הַשָּׂם גְּבוּלֵךְ שָׁלוֹם, חֵלֶב חִטִּים יַשְׂבִּיעֵךְ: הַשֹּׁלֵחַ אִמְרָתוֹ אָרֶץ, עַד מְהֵרָה יָרוּץ דְּבָרוֹ: הַנֹּתֵן שֶׁלֶג כַּצָּמֶר, כְּפוֹר כָּאֵפֶר יְפַזֵּר: מַשְׁלִיךְ קַרְחוֹ כְּפִתִּים, לִפְנֵי קָרָתוֹ מִי יַעֲמֹד: יִשְׁלַח דְּבָרוֹ וְיַמְסֵם, יַשֵּׁב רוּחוֹ יִזְלוּ מָיִם: מַגִּיד דְּבָרָיו לְיַעֲקֹב, חֻקָּיו וּמִשְׁפָּטָיו לְיִשְׂרָאֵל: לֹא עָשָׂה כֵן לְכָל גּוֹי, וּמִשְׁפָּטִים בַּל יְדָעוּם הַלְלוּיָהּ:

הַלְלוּ אֶת יְיָ מִן הַשָּׁמַיִם,55
הַלְלוּהוּ בַּמְּרוֹמִים: הַלְלוּהוּ

כָּל מַלְאָכָיו, הַלְלוּהוּ כָּל צְבָאָיו: הַלְלוּהוּ שֶׁמֶשׁ וְיָרֵחַ, הַלְלוּהוּ כָּל כּוֹכְבֵי אוֹר: הַלְלוּהוּ שְׁמֵי הַשָּׁמָיִם, וְהַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל הַשָּׁמָיִם: יְהַלְלוּ אֶת שֵׁם יְיָ,56 כִּי הוּא צִוָּה וְנִבְרָאוּ: וַיַּעֲמִידֵם לָעַד לָעוֹלָם, חָק נָתַן וְלֹא יַעֲבוֹר: הַלְלוּ אֶת יְיָ מִן הָאָרֶץ, תַּנִּינִים וְכָל תְּהֹמוֹת: אֵשׁ וּבָרָד, שֶׁלֶג וְקִיטוֹר, רוּחַ סְעָרָה עֹשָׂה דְבָרוֹ: הֶהָרִים וְכָל גְּבָעוֹת, עֵץ פְּרִי וְכָל אֲרָזִים: חַיָּה וְכָל בְּהֵמָה, רֶמֶשׂ וְצִפּוֹר כָּנָף: מַלְכֵי אֶרֶץ וְכָל לְאֻמִּים, שָׂרִים וְכָל שֹׁפְטֵי אָרֶץ: בַּחוּרִים וְגַם בְּתוּלוֹת, זְקֵנִים עִם נְעָרִים: יְהַלְלוּ אֶת שֵׁם יְיָ כִּי56 נִשְׂגָּב שְׁמוֹ לְבַדּוֹ, הוֹדוֹ עַל אֶרֶץ וְשָׁמָיִם: וַיָּרֶם קֶרֶן לְעַמּוֹ, תְּהִלָּה לְכָל חֲסִידָיו57 לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל עַם קְרֹבוֹ הַלְלוּיָהּ:

הַלְלוּיָהּ, שִׁירוּ לַייָ שִׁיר חָדָשׁ, תְּהִלָּתוֹ בִּקְהַל חֲסִידִים: יִשְׂמַח יִשְׂרָאֵל בְּעֹשָׂיו, בְּנֵי צִיּוֹן יָגִילוּ בְמַלְכָּם: יְהַלְלוּ שְׁמוֹ בְמָחוֹל, בְּתֹף וְכִנּוֹר יְזַמְּרוּ לוֹ: כִּי רוֹצֶה יְיָ בְּעַמּוֹ, יְפָאֵר עֲנָוִים בִּישׁוּעָה: יַעְלְזוּ חֲסִידִים בְּכָבוֹד, יְרַנְּנוּ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם: רוֹמְמוֹת אֵל בְּגָרוֹנָם, וְחֶרֶב פִּפְיוֹת בְּיָדָם: לַעֲשׂוֹת נְקָמָה בַגּוֹיִם, תּוֹכָחוֹת בַּלְאֻמִּים: לֶאְסֹר מַלְכֵיהֶם בְּזִקִים, וְנִכְבְּדֵיהֶם בְּכַבְלֵי בָרְזֶל: לַעֲשׂוֹת בָּהֶם מִשְׁפָּט כָּתוּב, הָדָר הוּא לְכָל חֲסִידָיו57 הַלְלוּיָהּ:

הַלְלוּיָהּ, הַלְלִי אֵל בְּקָדְשׁוֹ, הַלְלוּהוּ בִּרְקִיעַ עֻזּוֹ: הַלְלוּהוּ בִּגְבוּרֹתָיו, הַלְלוּהוּ כְּרֹב גֻּדְלוֹ: הַלְלוּהוּ בְּתֵקַע שׁוֹפָר, הַלְלוּהוּ בְּנֵבֶל וְכִנּוֹר: הַלְלוּהוּ בְתֹף וּמָחוֹל, הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעֻגָב: הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי שָׁמַע, הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה: כֹּל הַנְּשָׁמָה תְּהַלֵּל יָהּ הַלְלוּיָהּ: כֹּל הַנְּשָׁמָה תְּהַלֵּל יָהּ הַלְלוּיָהּ:

בָּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן: בָּרוּךְ יְיָ מִצִּיּוֹן שֹׁכֵן יְרוּשָׁלַיִם הַלְלוּיָהּ: בָּרוּךְ יְיָ אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, עֹשֵׂה נִפְלָאוֹת לְבַדּוֹ: וּבָרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם, וְיִמָּלֵא כְבוֹדוֹ אֶת כָּל הָאָרֶץ, אָמֵן וְאָמֵן:

וַיְבָרֶךְ דָּוִיד אֶת יְיָ לְעֵינֵי כָּל הַקָּהָל וַיֹּאמֶר דָּוִיד, בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵי58 יִשְׂרָאֵל אָבִינוּ, מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם: לְךָ יְיָ

הגבהה

וְכִנּוֹר יְזַמֵּרוּ לוֹ: כִּי רוֹצֶה יְיָ בְּעַמּוֹ, יְפָאֵר עֲנָוִים בִּישׁוּעָה: יַעְלְזוּ חֲסִידִים בְּכָבוֹד, יְרַנְּנוּ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם: רוֹמְמוֹת אֵל בְּגָרוֹנָם, וְחֶרֶב פִּפְיוֹת בְּיָדָם: לַעֲשׂוֹת נְקָמָה בַגּוֹיִם, תּוֹכָחוֹת בַּלְאֻמִּים: לֶאְסֹר מַלְכֵיהֶם בְּזִקִים, וְנִכְבְּדֵיהֶם בְּכַבְלֵי בָרְזֶל: לַעֲשׂוֹת בָּהֶם מִשְׁפָּט כָּתוּב, הָדָר הוּא לְכָל חֲסִידָיו57 הַלְלוּיָהּ:

הַלְלוּיָהּ, הַלְלִי אֵל בְּקָדְשׁוֹ, הַלְלוּהוּ בִּרְקִיעַ עֻזּוֹ: הַלְלוּהוּ בִּגְבוּרֹתָיו, הַלְלוּהוּ כְּרֹב גֻּדְלוֹ: הַלְלוּהוּ בְּתֵקַע שׁוֹפָר, הַלְלוּהוּ בְּנֵבֶל וְכִנּוֹר: הַלְלוּהוּ בְתֹף וּמָחוֹל, הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעֻגָב: הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי שָׁמַע, הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה: כֹּל הַנְּשָׁמָה תְּהַלֵּל יָהּ הַלְלוּיָהּ: כֹּל הַנְּשָׁמָה תְּהַלֵּל יָהּ הַלְלוּיָהּ:

בָּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן: בָּרוּךְ יְיָ מִצִּיּוֹן שֹׁכֵן יְרוּשָׁלַיִם הַלְלוּיָהּ: בָּרוּךְ יְיָ אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, עֹשֵׂה נִפְלָאוֹת לְבַדּוֹ: וּבָרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם, וְיִמָּלֵא כְבוֹדוֹ אֶת כָּל הָאָרֶץ, אָמֵן וְאָמֵן:

נַלְבֵּב דָּוִיד אֶת יְיָ לְעֵינֵי כָּל הַקָּהָל וַיֹּאמֶר דָּוִיד, בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵי58 יִשְׂרָאֵל אָבִינוּ, מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם: לְךָ יְיָ

הגבהה

הַגְּדֻלָּה, וְהַגְּבוּרָה, וְהַתִּפְאֶרֶת, וְהַנֵּצַח, וְהַהוֹד: כִּי כֹל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ, לְךָ יְיָ58 הַמַּמְלָכָה וְהַמִּתְנַשֵּׂא, לְכֹל לְרֹאשׁ: וְהָעֹשֶׁר וְהַכָּבוֹד מִלְּפָנֶיךָ, וְאַתָּה מוֹשֵׁל בַּכֹּל, וּבְיָדְךָ כֹּחַ וּגְבוּרָה, וּבְיָדְךָ לְגַדֵּל וּלְחַזֵּק לַכֹּל: וְעַתָּה אֱלֹהֵינוּ, מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ וּמְהַלְלִים לְשֵׁם תִּפְאַרְתֶּךָ: וַיְבָרְכוּ שֵׁם כְּבוֹדֶךָ וּמְרוֹמֵם עַל כָּל59 בְּרָכָה וּתְהִלָּה: אַתָּה הוּא יְיָ לְבָדֶךָ, אַתָּה עָשִׂיתָ אֶת הַשָּׁמַיִם, שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם, וְכָל צְבָאָם, הָאָרֶץ וְכָל אֲשֶׁר עָלֶיהָ, הַיַּמִּים וְכָל אֲשֶׁר בָּהֶם, וְאַתָּה מְחַיֶּה אֶת כֻּלָּם, וּצְבָא הַשָּׁמַיִם לְךָ מִשְׁתַּחֲוִים:
59 אַתָּה הוּא יְיָ הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר בָּחַרְתָּ בְּאַבְרָם, וְהוֹצֵאתוֹ מֵאוּר כַּשְׂדִּים, וְשַׂמְתָּ שְׁמוֹ אַבְרָהָם: וְמָצָאתָ אֶת לְבָבוֹ נֶאֱמָן לְפָנֶיךָ

וְכָרוֹת עִמּוֹ הַבְּרִית לָתֵת אֶת אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי הַחִתִּי הָאֱמֹרִי וְהַפְּרִזִּי וְהַיְבוּסִי וְהַגִּרְגָּשִׁי

לתת

לָתֵת לְזַרְעוֹ, וַתָּקֶם אֶת דְּבָרֶיךָ כִּי צַדִּיק אָתָּה: וַתַּרְא אֶת עֳנִי אֲבוֹתֵינוּ בְּמִצְרָיִם, וְאֶת זַעֲקָתָם שָׁמַעְתָּ עַל יַם סוּף: וַתִּתֵּן אֹתֹת וּמוֹפְתִים בְּפַרְעֹה וּבְכָל עֲבָדָיו וּבְכָל עַם אַרְצוֹ, כִּי יָדַעְתָּ כִּי הֵזִידוּ עֲלֵיהֶם, וַתַּעַשׂ לְךָ שֵׁם כְּהַיּוֹם הַזֶּה: וְהַיָּם בָּקַעְתָּ לִפְנֵיהֶם וַיַּעַבְרוּ בְתוֹךְ הַיָּם בַּיַּבָּשָׁה, וְאֶת רֹדְפֵיהֶם הִשְׁלַכְתָּ בִּמְצוֹלֹת כְּמוֹ אֶבֶן בְּמַיִם עַזִּים:

וַיּוֹשַׁע יְיָ בַּיּוֹם הַהוּא אֶת יִשְׂרָאֵל מִיַּד מִצְרָיִם,60 וַיַּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת מִצְרַיִם מֵת עַל שְׂפַת הַיָּם: וַיַּרְא60 יִשְׂרָאֵל אֶת הַיָּד הַגְּדוֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְיָ בְּמִצְרַיִם וַיִּירְאוּ הָעָם אֶת יְיָ, וַיַּאֲמִינוּ בַיְיָ וּבְמֹשֶׁה עַבְדּוֹ:

אָז יָשִׁיר מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת לַייָ וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר, אָשִׁירָה לַייָ כִּי גָאֹה גָּאָה, סוּס וְרֹכְבוֹ רָמָה בַיָּם: עָזִּי וְזִמְרָת יָהּ וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה, זֶה אֵלִי וְאַנְוֵהוּ אֱלֹהֵי אָבִי וַאֲרֹמְמֶנְהוּ: יְיָ אִישׁ מִלְחָמָה, יְיָ שְׁמוֹ: מַרְכְּבֹת פַּרְעֹה וְחֵילוֹ יָרָה בַיָּם, וּמִבְחַר שְׁלִשָׁיו טְבֻעוּ בְיַם סוּף: תְּהֹמֹת יְכַסְיֻמוּ

ירדו

יָרְדוּ בִמְצוֹלֹת כְּמוֹ אָבֶן: יְמִינְךָ יְיָ61 נֶאְדָּרִי בַכֹּחַ, יְמִינְךָ יְיָ תִּרְעַץ אוֹיֵב: וּבְרֹב גְּאוֹנְךָ תַּהֲרֹס קָמֶיךָ, תְּשַׁלַּח חֲרֹנְךָ יֹאכְלֵמוֹ כַּקַּשׁ: וּבְרוּחַ אַפֶּיךָ נֶעֶרְמוּ מַיִם נִצְּבוּ כְמוֹ נֵד נֹזְלִים קָפְאוּ תְהֹמוֹת בְּלֶב יָם: אָמַר אוֹיֵב אֶרְדֹּף אַשִּׂיג אֲחַלֵּק שָׁלָל, תִּמְלָאֵמוֹ נַפְשִׁי, אָרִיק חַרְבִּי, תּוֹרִישֵׁמוֹ יָדִי: נָשַׁפְתָּ בְרוּחֲךָ כִּסָּמוֹ צָלְלוּ כַּעוֹפֶרֶת בְּמַיִם אַדִּירִים: מִי כָמֹכָה בָּאֵלִם יְיָ, מִי כָּמֹכָה נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ נוֹרָא תְהִלֹּת עֹשֵׂה פֶלֶא:62

נָטִיתָ יְמִינְךָ תִּבְלָעֵמוֹ אָרֶץ: נָחִיתָ בְחַסְדְּךָ עַם זוּ גָּאָלְתָּ, נַהַלְתָּ בְעֻזְּךָ אֶל נְוֵה קָדְשֶׁךָ: שָׁמְעוּ עַמִּים יִרְגָּזוּן, חִיל אָחַז יֹשְׁבֵי פְלֶשֶׁת: אָז נִבְהֲלוּ אַלּוּפֵי אֱדוֹם, אֵילֵי מוֹאָב יֹאחֲזֵמוֹ רָעַד, נָמֹגוּ כָּל יֹשְׁבֵי כְנָעַן: תִּפֹּל עֲלֵיהֶם אֵימָתָה וָפַחַד, בִּגְדֹל זְרֹעֲךָ יִדְּמוּ כָּאָבֶן, עַד יַעֲבֹר עַמְּךָ יְיָ, עַד יַעֲבֹר עַם זוּ קָנִיתָ:

תביאמו

תְּבִיאֵמוֹ וְתִטָּעֵמוֹ בְּהַר נַחֲלָתְךָ, מָכוֹן לְשִׁבְתְּךָ פָּעַלְתָּ יְיָ, מִקְדָּשׁ אֲדֹנָי כֹּנְנוּ יָדֶיךָ: יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד: יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד: יְיָ מַלְכוּתֵהּ קָאֵם לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא. כִּי בָא סוּס פַּרְעֹה בְּרִכְבּוֹ וּבְפָרָשָׁיו בַּיָּם וַיָּשֶׁב יְיָ עֲלֵהֶם אֶת מֵי הַיָּם וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הָלְכוּ בַיַּבָּשָׁה בְּתוֹךְ הַיָּם: כִּי63 לַייָ הַמְּלוּכָה וּמוֹשֵׁל בַּגּוֹיִם63 וְעָלוּ מוֹשִׁיעִים בְּהַר צִיּוֹן לִשְׁפֹּט אֶת הַר עֵשָׂו, וְהָיְתָה לַייָ הַמְּלוּכָה: וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ, בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד:

יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לָעַד מַלְכֵּנוּ,64 הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ, בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ, כִּי לְךָ נָאֶה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, לְעוֹלָם וָעֶד: שִׁיר, וּשְׁבָחָה, הַלֵּל וְזִמְרָה, עֹז וּמֶמְשָׁלָה, נֶצַח, גְּדֻלָּה וּגְבוּרָה, תְּהִלָּה, וְתִפְאֶרֶת, קְדֻשָּׁה, וּמַלְכוּת: בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת,65 לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ, וּמֵעוֹלָם עַד

עולם

עוֹלָם אַתָּה אֵל. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וּמְהֻלָּל בַּתִּשְׁבָּחוֹת, אֲדוֹן הַנִּפְלָאוֹת, בּוֹרֵא כָּל הַנְּשָׁמוֹת, רִבּוֹן כָּל הַמַּעֲשִׂים,4 הַבּוֹחֵר בְּשִׁירֵי זִמְרָה, מֶלֶךְ יְחִיד, חֵי הָעוֹלָמִים:

השיץ אומר חצי קדיש:

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. אמן בְּעָלְמָא דִּי בְרָא כִרְעוּתֵהּ וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ וְיַצְמַח פֻּרְקָנֵהּ וִיקָרֵב מְשִׁיחֵהּ. אמן בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן. יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא. יִתְבָּרַךְ. וְיִשְׁתַּבַּח. וְיִתְפָּאַר. וְיִתְרוֹמַם. וְיִתְנַשֵּׂא. וְיִתְהַדַּר וְיִתְעַלֶּה. וְיִתְהַלַּל. שְׁמֵהּ דְּקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. אמן לְעֵלָּא מִן כָּל בִּרְכָתָא וְשִׁירָתָא. תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחֱמָתָא. דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא. וְאִמְרוּ אָמֵן:

חזן

בָּרְכוּ אֶת יְיָ הַמְבֹרָךְ:

קהל וחזן

בָּרוּךְ יְיָ הַמְבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

וארן ענינן אחריו אמן:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, יוֹצֵר אוֹר וּבוֹרֵא אֶת הַכֹּל:

שֹׂר הַמַּשְׁלוֹת מְשַׁמְּשִׁים קְרֵאתָךְ יְיָ: אַדְנֵי שָׁמְעָה בְקוֹלִי תְּהִיֶּינָה אָזְנֶיךָ קַשֻּׁבוֹת, לְקוֹל תַּחֲנוּנָי: אִם עֲוֹנוֹת תִּשְׁמָר יָהּ אֲדֹנָי מִי יַעֲמֹד: כִּי עִמְּךָ הַסְּלִיחָה לְמַעַן תִּוָּרֵא: קִוִּיתִי יְיָ קִוְּתָה נַפְשִׁי, וְלִדְבָרוֹ הוֹחָלְתִּי: נַפְשִׁי לַאדֹנָי, מִשֹּׁמְרִים לַבֹּקֶר שֹׁמְרִים לַבֹּקֶר: יַחֵל יִשְׂרָאֵל אֶל יְיָ כִּי עִם יְיָ הַחֶסֶד, וְהַרְבֵּה עִמּוֹ פְדוּת: וְהוּא יִפְדֶּה אֶת יִשְׂרָאֵל, מִכֹּל עֲוֹנוֹתָיו: ח"ק

הַמֵּאִיר לָאָרֶץ וְלַדָּרִים עָלֶיהָ בְּרַחֲמִים, וּבְטוּבוֹ מְחַדֵּשׁ בְּכָל יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית. מָה רַבּוּ מַעֲשֶׂיךָ יְיָ, כֻּלָּם בְּחָכְמָה עָשִׂיתָ, מָלְאָה הָאָרֶץ קִנְיָנֶךָ. הַמֶּלֶךְ הַמְרוֹמָם לְבַדּוֹ מֵאָז, הַמְשֻׁבָּח וְהַמְפֹאָר וְהַמִּתְנַשֵּׂא מִימוֹת עוֹלָם. אֱלֹהֵי עוֹלָם, בְּרַחֲמֶיךָ רַחֵם עָלֵינוּ, אֲדוֹן עֻזֵּנוּ צוּר מִשְׂגַּבֵּנוּ, מָגֵן יִשְׁעֵנוּ מִשְׂגָּב בַּעֲדֵנוּ. אֵל בָּרוּךְ גְּדוֹל דֵּעָה, הֵכִין וּפָעַל זִהֲרֵי חַמָּה, טוֹב יָצַר כְּבוֹד לִשְׁמוֹ, מְאוֹרוֹת נָתַן סְבִיבוֹת עֻזּוֹ, פְּנוֹת צְבָאָיו קְדוֹשִׁים, רוֹמְמֵי שַׁדַּי, תָּמִיד מְסַפְּרִים, כְּבוֹד אֵל וּקְדֻשָּׁתוֹ. תִּתְבָּרַךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת,66 עַל כָּל שֶׁבַח מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ, וְעַל מְאוֹרֵי אוֹר שֶׁיָּצַרְתָּ יְפָאֲרוּךָ סֶלָה:

תִּתְבָּרַךְ לְעֻצַּת צוּרֵנוּ מַלְכֵּנוּ64 וְגוֹאֲלֵנוּ בּוֹרֵא קְדוֹשִׁים, יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לָעַד מַלְכֵּנוּ66 יוֹצֵר מְשָׁרְתִים, וְאֲשֶׁר מְשָׁרְתָיו, כֻּלָּם עוֹמְדִים בְּרוּם עוֹלָם, וּמַשְׁמִיעִים בְּיִרְאָה67 בְּקוֹל, דִּבְרֵי אֱלֹהִים חַיִּים וּמֶלֶךְ עוֹלָם. כֻּלָּם67 אֲהוּבִים, כֻּלָּם בְּרוּרִים, כֻּלָּם גִּבּוֹרִים, וְכֻלָּם קְדוֹשִׁים, וְכֻלָּם67 עוֹשִׂים בְּאֵימָה וְכִרְעָדָה רָצוֹן קוֹנָם. כֻּלָּם67 פּוֹתְחִים אֶת פִּיהֶם בִּקְדֻשָּׁה וּבְטָהֳרָה, בְּשִׁירָה וּבְזִמְרָה, וּמְבָרְכִים וּמְשַׁבְּחִים, וּמְפָאֲרִים וּמַעֲרִיצִים, וּמַקְדִּישִׁים וּמַמְלִיכִים:

את

Please guard the sanctity of this page

בְּעִבּוּר שֵׁמְךָ הַגָּדוֹל וּבְעִבּוּר אֲבוֹתֵינוּ שֶׁבָּטְחוּ בְךָ,
וַתְּלַמְּדֵם חֻקֵּי חַיִּים, לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם, כֵּן
תְּחָנֵּנוּ וּתְלַמְּדֵנוּ. אֲבִינוּ אַב הָרַחֲמָן, הַמְרַחֵם, רַחֵם־נָא
עָלֵינוּ, וְתֵן בְּלִבֵּנוּ בִּינָה לְהָבִין וְהַשְׂכִּיל, לִשְׁמֹעַ לִלְמֹד
וּלְלַמֵּד לִשְׁמֹר וְלַעֲשׂוֹת, וּלְקַיֵּם אֶת כָּל דִּבְרֵי תַלְמוּד
תּוֹרָתֶךָ בְּאַהֲבָה. וְהָאֵר עֵינֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ, וְדַבֵּק
לִבֵּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְיַחֵד לְבָבֵנוּ לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה
69 אֶת שְׁמֶךָ, וְלֹא נֵבוֹשׁ, וְלֹא נִכָּלֵם, וְלֹא נִכָּשֵׁל, לָעוֹלָם
וָעֶד. כִּי בְשֵׁם קָדְשְׁךָ הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא בָּטָחְנוּ,
נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה בִּישׁוּעָתֶךָ. וְרַחֵמְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְחַסְדֶּיךָ
הָרַבִּים אַל יַעַזְבוּנוּ נֶצַח מֵלָּה וָעֶד. מְהֵרָה וּקְבָצֵנוּ עַל־יְנוּ
בְּרָכָה וְשָׁלוֹם מְהֵרָה, וְהַבִיאֵנוּ לְשָׁלוֹם מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת 70
הָאָרֶץ, וְשׁוֹבְבוּ 70 עַל הַגּוֹיִם מֵעָל צַוָּארֵנוּ, וְתוֹלִיכֵנוּ מְהֵרָה
קוֹמְמִיוּת לְאַרְצֵנוּ. כִּי אֵל פּוֹעֵל יְשׁוּעוֹת אָתָּה, וּבָנוּ בָּחַרְתָּ
מִכָּל עַם וְלָשׁוֹן, וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ 68 לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל בֶּאֱמֶת
לְהוֹדוֹת לְךָ וּלְיַחֶדְךָ וּלְאַהֲבָה. 69 בָּרוּךְ אַתָּה
יְיָ הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה:

שלחן ערוך הלכות קריאת שמע אדמו"ר

(א) מצוה לאחוז הציצית בידו השמאלית כנגד לבו בשעת קריאה שמע דמו לדבר והיו הדברים האלה על לבבך ויש
כי שאסור שיאחוז ציצית אין קפידה לזרוק או שאחז. (ב) לכתחלה צריך ליזהר ולקרות כל הג' פרשיות של
קריאת שמע בכוונה באימה וביראה ברתת ובזיעה וכו'. (ג) כל המאריך בדלי"ת של את שאחז מאריכין לו את ימותיו ושנותיו
לא יחטוף בתי"ת אלא יאריך בה קצת כדי שיסלק הקו"ף בשפתים הכאים שו' הקיעים והארץ כמנין ת"ת אכל
בדל"ת צריך להאריך יותר כדי שיעור שישהוי שהקו"ף יחיד בעולמו ובושל בי' רחוק העולם. (ד) צריך להדגיש
בדל"ת שלא תהיה כריש ולא שיקראנה בדגש שהרי אין בה דגש אלא שיהיה מבוא כפה יפה וכל שכן שלא יפה
עושים הפרנסים ומארכין יותר מראי הראה כאלו הי' נקודה בשוא בי' אלא שהיו מסתפקים להאריכו כך רחוק
בקריאת הי' ואחריה בטרם שיתחיל ברוך שם כו' יש לו להפסיק מעט בין אחד לבחוד. (ה) אחר פסוק ראשון צריך
לומר ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד בחשאי כו' ואם לא אמרו כל עיקר מחזירין אותו. (ו) צריך להפסיק מעט בין
ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד לואהבת כו' ויש להפסיק בפסוק ראשון בין ישראל לה' ובין אלהינו לה' הב' כדי
שיהיה נשמע שמע ישראל כו' ה' שהוא אלהינו הוא ה' אחד. (ז) צריך להפסיק בין היחס לעל לכבך ובין היחס ללאהבה
ויכולו אומר אשראל וכן ידיד של יהיו שלא יהיה נשמע כאלו אומר והאו. (ח) צריך ליתן דיוק בין תיבה שאת
שבתחלה

שבתחלה נאות שבסוף תיבה שלפניה שלא תבלע את אחת מהן כגון על לבבכם ואבדתם מהרה הכף תחיל
אחם מארם וכן בכל לבבך בכל לבבכם שלא שבחן צריך שלא יפסיק הרבה שהרי יש מקיף בינתים וצריך להמתיכן
ואז על פי כן הן הוי רחיה והבולה בל' שהיה נשמע שקוראין בי' לפרדיין. (ט) כל תיבה שמחלהה אל"ף ומקף תיבה שלפניה
מ"ם צריך להפסיק מעט בינתים שלא תבלע האל"ף כגון ולמדתם אותם ודאיהם אותם ושכתם את
וכבתם את שלשה אותיות אם שלא יהיה נראה כקורא מתוך מת. (י) צריך להשמיע לאזניו כשקורא מפי שנאמר שמע
השמע לאזניך ואם לא השמיע לאזניו יצא ובלבד שיוציא בשפתיו כי ומכל מקום אם הוא אנוס שאינו יכול להוציא
בשפתיו כי יש לו להרהר בלבו כו'. (יב) אף על פי שלכתחלה צריך לכוין בכל הג' פרשיות עיקר הכוונה הוא בפסוק
ראשון שהוא קבלת מלכות שמים ודי"ה לכוין שם בכור פלוטו לעולם ועד שהוא גם כן קבלת מלכות שמים אבל
מדאהבת ואילך הוא לשון צוואה לפיכך אם קרא קריאת שמע ולא כוון לבו בפסוק ראשון אי בכוין שם בכור פלוטו
לעולם ועד צריך לחזור ולקרותן כי ובשכוונה פסוק שמע ישראל מעם שנית יקרא בלחש אם הוא בצבור שלא יהיה
נראה כמקבל כי רשויות ואם לא נזכר שלא כוון לבו עד לאחר שסיים כל הפרשה צריך לחזור לראש:

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד:
בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאָהַבְתָּ אֵת יְיָ אֱלֹהֶיךָ, בְּכָל לְבָבְךָ
וּבְכָל נַפְשְׁךָ וּבְכָל מְאֹדֶךָ:
71 וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה, אֲשֶׁר אָנֹכִי
מְצַוְּךָ הַיּוֹם עַל לְבָבֶךָ: וְשִׁנַּנְתָּם לְבָנֶיךָ
72 וְדִבַּרְתָּ בָּם, בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ
בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ: 73 וּקְשַׁרְתָּם
לְאוֹת עַל יָדֶךָ, וְהָיוּ לְטֹטָפֹת בֵּין עֵינֶיךָ:
74 וּכְתַבְתָּם עַל מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ:

וְהָיָה, אִם שָׁמֹעַ תִּשְׁמְעוּ אֶל מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי
71 מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם, לְאַהֲבָה אֶת יְיָ אֱלֹהֵיכֶם
וּלְעָבְדוֹ, בְּכָל לְבַבְכֶם וּבְכָל נַפְשְׁכֶם: וְנָתַתִּי

תו"א א) דברים ו ד: ב) שם יא יג:

מְטַר אַרְצְכֶם בְּעִתּוֹ יוֹרֶה וּמַלְקוֹשׁ, וְאָסַפְתָּ
דְגָנֶךָ וְתִירֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ: וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשָׂדְךָ
לִבְהֶמְתֶּךָ וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ: הִשָּׁמְרוּ לָכֶם פֶּן
יִפְתֶּה לְבַבְכֶם, וְסַרְתֶּם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים
וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: וְחָרָה אַף יְיָ בָּכֶם וְעָצַר אֶת
הַשָּׁמַיִם וְלֹא יִהְיֶה מָטָר, וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת
יְבוּלָהּ, וַאֲבַדְתֶּם מְהֵרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה
אֲשֶׁר יְיָ נֹתֵן לָכֶם: וְשַׂמְתֶּם אֶת דְּבָרַי אֵלֶּה עַל
73 לְבַבְכֶם וְעַל נַפְשְׁכֶם, וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל
72 יֶדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטָפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם: וְלִמַּדְתֶּם אֹתָם
אֶת בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם, בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ
בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ: 74 וּכְתַבְתָּם עַל מְזוּזוֹת
בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ: לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וִימֵי
בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה, אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְיָ לַאֲבֹתֵיכֶם
לָתֵת לָהֶם, כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל הָאָרֶץ:

(שו"ע) (א) כשיגיע לפ' ציצית יקחם בידו הימנית יביט בהם וידון בידו עד שיגיע לוונתמדים לעד ואז ינשק הציצית
ויסירם מידו.

11 וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ
לָהֶם צִיצִת עַל כַּנְפֵי בִגְדֵיהֶם לְדֹרֹתָם,
וְנָתְנוּ עַל צִיצִת הַכָּנָף, פְּתִיל תְּכֵלֶת:

תו"א א) במדבר טו לו:

וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִת, וּרְאִיתֶם אֹתוֹ,
וּזְכַרְתֶּם, אֶת כָּל מִצְוֹת יְיָ, וַעֲשִׂיתֶם,
אֹתָם. וְלֹא תָתוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי
עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם:
לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת כָּל מִצְוֹתָי,
וִהְיִיתֶם קְדֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְיָ
אֱלֹהֵיכֶם, אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם, מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים, אֲנִי יְיָ
אֱלֹהֵיכֶם חתף אלהיכם לאמת

אֱמֶת, וְיַצִּיב, וְנָכוֹן, וְקַיָּם, וְיָשָׁר, וְנֶאֱמָן; וְאָהוּב
וְחָבִיב, וְנֶחְמָד וְנָעִים, וְנוֹרָא וְאַדִּיר,
וּמְתֻקָּן, וּמְקֻבָּל, וְטוֹב וְיָפֶה, הַדָּבָר הַזֶּה עָלֵינוּ
לְעוֹלָם וָעֶד: אֱמֶת, אֱלֹהֵי עוֹלָם מַלְכֵּנוּ צוּר
יַעֲקֹב מָגֵן יִשְׁעֵנוּ, לְדֹר וָדֹר הוּא קַיָּם, 75 וְשִׁמוֹ קַיָּם,
וְכִסְאוֹ נָכוֹן, וּמַלְכוּתוֹ וֶאֱמוּנָתוֹ לָעַד קַיֶּמֶת.
וּדְבָרָיו חַיִּים וְקַיָּמִים, נֶאֱמָנִים וְנֶחֱמָדִים לָעַד
וּלְעוֹלְמֵי עוֹלָמִים עַל אֲבוֹתֵינוּ וְעָלֵינוּ, עַל בָּנֵינוּ
וְעַל דּוֹרוֹתֵינוּ וְעַל כָּל דּוֹרוֹת זֶרַע יִשְׂרָאֵל עַבָּדֶיךָ:
עַל

עַל הָרִאשׁוֹנִים וְעַל הָאַחֲרוֹנִים דָּבָר טוֹב וְקַיָּם בְּפִיהֶם
וּבֶאֱמוּנָה חוֹק וְלֹא יַעֲבֹר. אֱמֶת, שְׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, מַלְכֵּנוּ מֶלֶךְ אֲבוֹתֵינוּ, גּוֹאֲלֵנוּ גּוֹאֵל
אֲבוֹתֵינוּ, יוֹצְרֵנוּ צוּר יְשׁוּעָתֵנוּ פּוֹדֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ מֵעוֹלָם הוּא
שְׁמֶךָ, וְאֵין לָנוּ עוֹד אֱלֹהִים זוּלָתֶךָ מֵלָּה:

עֶזְרַת אֲבוֹתֵינוּ אַתָּה הוּא מֵעוֹלָם, מָגֵן וּמוֹשִׁיעַ
לִבְנֵיהֶם אַחֲרֵיהֶם בְּכָל דּוֹר וָדוֹר:
75 בָּרוּם עוֹלָם מוֹשָׁבֶךָ, וּמִשְׁפָּטֶיךָ וְצִדְקָתְךָ עַד
אַפְסֵי אָרֶץ, אַשְׁרֵי אִישׁ שֶׁיִּשְׁמַע לְמִצְוֹתֶיךָ,
76 וְתוֹרָתְךָ וּדְבָרְךָ יָשִׂים עַל לִבּוֹ. אֱמֶת, אַתָּה
הוּא אָדוֹן לְעַמֶּךָ, וּמֶלֶךְ גִּבּוֹר 76 לָרִיב רִיבָם,
לְאָבוֹת וּבָנִים. אֱמֶת, אַתָּה הוּא רִאשׁוֹן, וְאַתָּה
הוּא אַחֲרוֹן, וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל
וּמוֹשִׁיעַ. אֱמֶת, מִמִּצְרַיִם גְּאַלְתָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ,
וּמִבֵּית עֲבָדִים פְּדִיתָנוּ. כָּל בְּכוֹרֵיהֶם
הָרָגְתָּ, וּבְכוֹרְךָ יִשְׂרָאֵל גָּאָלְתָּ, וְיַם סוּף לָהֶם
בָּקַעְתָּ, וְזֵדִים טִבַּעְתָּ, וִידִידִים הֶעֱבַרְתָּ,
וַיְכַסּוּ מַיִם צָרֵיהֶם, אֶחָד מֵהֶם לֹא נוֹתָר.
עַל זֹאת שִׁבְּחוּ אֲהוּבִים וְרוֹמְמוּ לָאֵל, וְנָתְנוּ
יְדִידִים זְמִרוֹת שִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת, 65 בְּרָכוֹת
וְהוֹדָאוֹת לְמֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיָּם: רָם וְנִשָּׂא גָּדוֹל
וְנוֹרָא, מַשְׁפִּיל גֵּאִים עַד אָרֶץ, וּמַגְבִּיהַּ שְׁפָלִים
54 עַד

עַד מָרוֹם, מוֹצִיא אֲסִירִים, פּוֹדֶה עֲנָוִים, וְעוֹזֵר
דַּלִּים, וְהָעוֹנֶה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּעֵת שַׁוְּעָם
אֵלָיו. תְּהִלּוֹת לְאֵל עֶלְיוֹן נְאֻמָּם, בָּרוּךְ הוּא וּמְבֹרָךְ.
מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְךָ עָנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה,
וְאָמְרוּ כֻלָּם: 62 מִי כָמֹכָה בָּאֵלִם יְיָ, מִי כָּמֹכָה
נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ, נוֹרָא תְהִלֹּת עֹשֵׂה פֶלֶא:
שִׁירָה חֲדָשָׁה שִׁבְּחוּ גְאוּלִים לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל עַל שְׂפַת
הַיָּם, יַחַד כֻּלָּם הוֹדוּ וְהִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ: יְיָ יִמְלֹךְ
לְעוֹלָם וָעֶד: וְנֶאֱמַר: גָּאַלְנוּ יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ, קְדוֹשׁ
יִשְׂרָאֵל: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גָּאַל יִשְׂרָאֵל:

שלחן ערוך הלכות תפלה אדמו"ר

(א) התחפלל צריך שיכוין בלבו פירוש המלות שמוציא בשפתיו שנאמר תכין לבם תקשיב אזנך וצריך שיראה עצמו
כאלו שכינה שרויה כנגדו ויעיר הכוונה ויסיר כל המחשבות הטורדות אותו עד שתשאר מחשבתו וכוונתו זכה
בתחלתו ויחשוב כי אלו היה מדבר לפני מלך בשר ודם היה מסדר דבריו ומכוין בהם יפה לכל יכול לו ומחזר לפני
מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא שצריך לכוין לפניו אף מחשבתו כי לפניו המחשבה כדבור כי כל המחשבות הוא
יודע כי ואם תבא לו מחשבה אחרת בתוך התפלה ישתוק עד שתתבטל המחשבה כו'. (ב) לעולם קדש וביהכ"נ
קדושה לא יפסיק בתפלה י"ח אלא ישתוק ויכוין למה שאומר הש"ץ כו' ובשמע ישתוק כדי שיכוין לו לחתוך ויתחבר ויתחבר
חזור הוא לתפלתו. (ג) הטועה ומזכיר מאורע שאר ימים בתפלה שלא בזמנה כגון יעלה ויבא שחל בראש חדש ותולך
של מועד או של שבת ויום טוב בחול או נזכר שטעה פוסק מיד אפי' באמצע הברכה. ואם לא נזכר עד לאחר שנמר
הברכה או כל התפלה כי יחזור ויתפלל בתורת נדבה ואין צריך לחזיר על הב' דבר. (ד) צריך לסמוך גאולה לתפלה ולא
יפסיק ביניהם כי כשם שסמוך שתרבנו לומר קדם תפלת י"ח כגון פסוק כי שם ה' אקרא והבו גדל אלהינו אחר
שפתי תפתח שהוא חובה מהקנה חכמים ואינו חשוב הפסק. (ה) אלו ברכות שאומרין בכל בוקר ואם התחיל תפלת שחרית
תחלה וסוף ואם בא לשחות בסוף כל ברכה או בתחלתה מלמדין אותו שלא ישחה כי אם באמצעיתן מותר לשחות.
(ו) התפלל בדרך בבורך ונזקק בשם סוסו שם ה' זקף כפופים. (ז) כשאומר ברוך יכרע בברכו ואחר ישחחוה עד
שיתפקדו התולויות:

אֲדֹנָי, שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק,
וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב, הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר

תו"א א) שמות טו יא, ב) שם טו יח, ג) ישעיה מז ד, ד) תהלים נא יז: ה) דברים י יז: נחמיה ט לב:

אַתָּה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת, וּמְלַמֵּד
לֶאֱנוֹשׁ בִּינָה. חָנֵּנוּ מֵאִתְּךָ
חָכְמָה בִּינָה וְדָעַת. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ,
חוֹנֵן הַדָּעַת:

הֲשִׁיבֵנוּ אָבִינוּ לְתוֹרָתֶךָ, וְקָרְבֵנוּ
מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ, וְהַחֲזִירֵנוּ
בִּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ. בָּרוּךְ אַתָּה
יְיָ, הָרוֹצֶה בִּתְשׁוּבָה:

סְלַח לָנוּ אָבִינוּ, כִּי חָטָאנוּ, מְחוֹל לָנוּ
77 מַלְכֵּנוּ, כִּי פָשָׁעְנוּ, כִּי אֵל טוֹב
וְסַלָּח אַתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, חַנּוּן,
הַמַּרְבֶּה לִסְלוֹחַ:

רְאֵה נָא בְעָנְיֵנוּ וְרִיבָה רִיבֵנוּ, וּגְאָלֵנוּ
78 מְהֵרָה לְמַעַן שְׁמֶךָ, כִּי אֵל גּוֹאֵל
חָזָק אַתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל:

בתענית צבור אומר הש"ץ כאן ענינו*)

(שו"ע) (א) שיש שכחה לומר ענינו בתענית צבור בין גואל לרופא ולא נזכר עד לאחר שחתם ברכת רפאנו לא יחזור
כי אכל אם לא החם רפאנו יאמר אחר כך רפאנו ואחר נזכר אחר חתימת רפאנו קודם חתימת ש"ת
יאמר ענינו בש"ת כיחיד כי ואם שכח גם בש"ת יאמרה בברכה בפ"ע אחר בשלום ואין זה שנוי מסדר הברכות כיון
שכבר נסתיימו ברכות י"ח:

*) עֲנֵנוּ יְיָ עֲנֵנוּ בְּיוֹם תַּעֲנִיתֵנוּ, כִּי בְצָרָה גְדוֹלָה אֲנָחְנוּ, אַל תֵּפֶן אֶל
רִשְׁעֵנוּ, וְאַל תַּסְתֵּר פָּנֶיךָ מִמֶּנּוּ, וְאַל תִּתְעַלַּם מִתְּחִנָּתֵנוּ, קָרוֹב נְא בְּרוּב
לְשַׁוְּעָתֵנוּ, יְהִי נָא חַסְדְּךָ לְנַחֲמֵנוּ, טֶרֶם נִקְרָא אֵלֶיךָ עֲנֵנוּ, כְּדָבָר שֶׁנֶּאֱמַר:

רְפָאֵנוּ יְיָ וְנֵרָפֵא, הוֹשִׁיעֵנוּ וְנִוָּשֵׁעָה
כִּי תְהִלָּתֵנוּ אָתָּה, וְהַעֲלֵה
אֲרוּכָה וּרְפוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל מַכּוֹתֵינוּ.
78 כִּי אֵל מֶלֶךְ רוֹפֵא נֶאֱמָן וְרַחֲמָן אָתָּה.
79 בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, רוֹפֵא חוֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

(שו"ע) (א) כרכה חשנים צריך לשאול בה מטר בימות הגשמים בי' ומחלין בליל ט' אחר תקפת תשרי דיום
התקופה דיום השלוה הם בכולל הס' כו'. (ב) עד מתי שואלין בגשמים על תפלת המנחה של ערב יום טוב
הראשון של סוכות. (ג) ואם שאל מטר אחר ז"ים הראשון של פסח אין מעכבין קדם הברכה בין שנזכר אח"כ
צריך לחזור לראש הברכה מכאן ואילך אם לא נזכר עד לאחר חתימת ברכה אחרונה צריך לחזור
לראש ברכת השנים ולומר בשומע קולנו על הסדר. (ד) אם לא שאל בשנת ברכת השנים שהיה"ר אתה
אפי' אם שאל בלי. (ה) אם לא שאל מטר ונזכר קדם שהתחיל תקע בשופר שואלו שם כו' ואם נזכר אחר שהתחיל
תקע בשופר קודם ש"ת אין מחזירין אותו ושואל בש"ת כו' ואם נזכר אחר חתימת ש"ת קודם שהתחיל רצה אומר
ותן טל ומטר ואחר כך מתחיל רצה ונשמב כאלו שואלו בשומע תפלה ואם לא נזכר עד לאחר שהתחיל רצה אם לא
עקר רגליו תורר לברכה חשנים ואם עקר רגליו תורר לראש השנה ואם השלים תפלה ואינו רגיל לומר תחנונים
אחר תפלתו אינים שלא עקר רגליו ויכול לומר תחנונים ויפיס מתחנוניו ואומר אחריהם יהיו לרצון
וגו' שבאמירת פסוק זה עשה היפוס הדעת סלוכר עוד תחנונים ונשלמה תפלתו:

בָּרֵךְ עָלֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת הַשָּׁנָה
הַזֹּאת וְאֶת כָּל מִינֵי תְבוּאָתָהּ
לְטוֹבָה, וְתֵן בְּרָכָה, (בחורף טַל וּמָטָר
לִבְרָכָה) עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה, וְשַׂבְּעֵנוּ
מִטּוּבֶךָ, וּבָרֵךְ שְׁנָתֵנוּ 77 כְּשָׁנִים
הַטּוֹבוֹת לִבְרָכָה, כִּי אֵל טוֹב וּמֵטִיב
אַתָּה וּמְבָרֵךְ הַשָּׁנִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ,
מְבָרֵךְ הַשָּׁנִים:

וְהָיָה מָרֹם יְכֻבְּדוּנִי נְאֻם יְיָ, עוֹד הֵם מְדַבְּרִים וַאֲנִי אֶשְׁמָע, כִּי אַתָּה יְיָ
הָעוֹנֶה בְּעֵת צָרָה, פּוֹדֶה וּמַצִּיל בְּכָל עֵת צָרָה וְצוּקָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ,
הָעוֹנֶה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּעֵת צָרָה:

תו"א א) ירמיה יז יד (בשינוי לשון). ב) ישעיה סה. כד:

תְּקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְחֵרוּתֵנוּ, וְשָׂא נֵס
לְקַבֵּץ גָּלֻיּוֹתֵינוּ, וְקַבְּצֵנוּ יַחַד
מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ לְאַרְצֵנוּ. בָּרוּךְ
אַתָּה יְיָ, מְקַבֵּץ נִדְחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:
79 הָשִׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ כְּבָרִאשׁוֹנָה
וְיוֹעֲצֵינוּ כְּבַתְּחִלָּה, וְהָסֵר
מִמֶּנּוּ יָגוֹן וַאֲנָחָה, וּמְלוֹךְ עָלֵינוּ
אַתָּה יְיָ לְבַדְּךָ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים,
בְּצֶדֶק וּבְמִשְׁפָּט. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מֶלֶךְ
אוֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט: (בעשי"ת הַמֶּלֶךְ הַמִּשְׁפָּט):

דין הטועה בהמלך המשפט בעשי"ת עיין אצל המלך הקדוש:

וְלַמַּלְשִׁינִים אַל תְּהִי תִקְוָה, וְכָל
הַמִּינִים וְכָל הַזֵּדִים כְּרֶגַע
יֹאבֵדוּ, וְכָל אוֹיְבֵי עַמְּךָ מְהֵרָה
יִכָּרֵתוּ, וּמַלְכוּת הָרִשְׁעָה מְהֵרָה תְעַקֵּר
וְתִשְׁבֹּר וְתַמְגֵּר, וְתַכְנִיעַ 80 בִּמְהֵרָה
בְיָמֵינוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, שׁוֹבֵר אוֹיְבִים
וּמַכְנִיעַ זֵדִים:

עַל הַצַּדִּיקִים וְעַל הַחֲסִידִים, וְעַל זִקְנֵי
עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְעַל פְּלֵיטַת

Please guard the sanctity of this page

בֵּית סוֹפְרִים וְעַל גֵּרֵי הַצֶּדֶק
וְעָלֵינוּ יֶהֱמוּ נָא רַחֲמֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וְתֵן
שָׂכָר טוֹב לְכָל הַבּוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ
בֶּאֱמֶת, וְשִׂים חֶלְקֵנוּ עִמָּהֶם, וּלְעוֹלָם
לֹא נֵבוֹשׁ כִּי בְךָ בָּטָחְנוּ. בָּרוּךְ אַתָּה
יְיָ, מִשְׁעָן וּמִבְטָח לַצַּדִּיקִים:
וְלִירוּשָׁלַיִם עִירְךָ בְּרַחֲמִים תָּשׁוּב,
וְתִשְׁכּוֹן בְּתוֹכָהּ כַּאֲשֶׁר
81 דִּבַּרְתָּ, וּכְסָא דָוִד עַבְדְּךָ מְהֵרָה
בְתוֹכָהּ תָּכִין, וּבְנֵה אוֹתָהּ בְּקָרוֹב
בְּיָמֵינוּ בִּנְיַן עוֹלָם. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ,
80 בּוֹנֵה יְרוּשָׁלָיִם:
81 אֶת צֶמַח דָּוִד עַבְדְּךָ מְהֵרָה תַצְמִיחַ,
וְקַרְנוֹ תָּרוּם בִּישׁוּעָתֶךָ, כִּי
לִישׁוּעָתְךָ קִוִּינוּ כָּל הַיּוֹם. בָּרוּךְ אַתָּה
יְיָ, מַצְמִיחַ קֶרֶן יְשׁוּעָה:
שְׁמַע קוֹלֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, אָב הָרַחֲמָן,
רַחֵם עָלֵינוּ, וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים
וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ, כִּי אֵל שׁוֹמֵעַ

תפלות

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן
בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַמַּחֲזִיר
שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מודים דרבנן

82 מודים אֲנַחְנוּ לָךְ, שְׁאַתָּה
הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ
82 שׁ א ת ה
הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
בָּשָׂר יוֹצָרֵנוּ יוֹצַר בְּרֵאשִׁית,
בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ
הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ, עַל
לְעוֹלָם וָעֶד צוּר
חַיֵּינוּ, מָגֵן יִשְׁעֵנוּ, וּמִשְׂגָּב בֵּנוּ,
אַתָּה הוּא לְדוֹר
וְדוֹר נוֹדֶה לְךָ
וְנַסְפֵּר תְּהִלָּתֶךָ, עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים
בְּיָדֶךָ, וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ,
וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ, וְעַל
נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת, עֶרֶב
וְבֹקֶר וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב, כִּי לֹא כָלוּ
רַחֲמֶיךָ, הַמְרַחֵם, כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ.
כִּי מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

וְעִוַּרְתָּנוּ מֵלָה. הָאֵל הַטּוֹב. בָּרוּךְ
אַתָּה יְיָ, הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

לש״ץ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, בָּרְכֵנוּ בַּבְּרָכָה הַמְשֻׁלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה הַכְּתוּבָה
עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ, הָאֲמוּרָה מִפִּי אַהֲרֹן וּבָנָיו כֹּהֲנִים עַם
קְדוֹשֶׁךָ כָּאָמוּר: יְבָרֶכְךָ יְיָ וְיִשְׁמְרֶךָ: אמן יָאֵר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וִיחֻנֶּךָּ: אמן יִשָּׂא יְיָ פָּנָיו
אֵלֶיךָ וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם: אמן

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חַיִּים חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים,
עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ, בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ
כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ, כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ
לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד, וּצְדָקָה
וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם, וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ
לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה
בִּשְׁלוֹמֶךָ.

שבח לומר ובספר רינו מבואר לעיל אצל זבחנו:

בעשי״ת וּבְסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפַרְנָסָה טוֹבָה, וְנִזָּכֵר וְנִכָּתֵב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ
וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל,
לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַמְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם:

(ש״ן) (א) תקנת חכמים לומר אחר שמונה עשרה פסוק יהיו לרצון וכו׳. אסור להפסיק ביני לשמונה עשרה אפי׳ לענות קדיש וקדושה ואין צריך לומר באמירת אלהי נצור ושאר תחנונים שאחר התפלה שאינן אלא מנהג ולא חובה כלל אלא צריך לומר יהיו לרצון קודם אלהי נצור אם לא לחזור ולאמרו מפני אחת התענונים הרשות בידך ובין יהיו לרצון לאלהי נצור מותר להפסיק ולענות כל דבר שבקדושה אבל לא דבר אחר עד שיעבור רגלו שהרי אפי׳ לוחש ממקומו אסור עד שיפסוק ג׳ פסיעות לאחוריו כו׳) ואם התחיל לומר אלהי נצור או שאר תחנונים התחיל ש״ץ לסדר תפלתו והגיע לקדושה מקצר ועולה ופוסע לאחוריו ואפי׳ לא קצר יכול להפסיק ולענות בדיבור שבספסיק לענות בברכות קי״ש.

83 יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ, יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי:

אֱלֹהַי, נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע וּשְׂפָתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה, וְלִמְקַלְלַי,
נַפְשִׁי תִדּוֹם וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה. פְּתַח לִבִּי
בְּתוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי, וְכָל הַחוֹשְׁבִים עָלַי
רָעָה, מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם. יִהְיוּ כְּמֹץ
לִפְנֵי רוּחַ וּמַלְאַךְ יְיָ דּוֹחֶה. לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ.
הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן
עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ.
83 יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ, יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי:

(ש״ן) (א) התפלל צדיק שיסכע כי פסיעות לאחוריו כדרך שפטרתם מלפני המלך ואחר כך יחל שלום ויקח שמוע יש לו לכרעין רפסע רב׳ פסיעות בבריעה אחת וכבודו כורע קודם שיקיף יחל שלום לשמאלו ולימינו והדומלו להשתחוה אחר כך לפני ה׳ כמו שמפורש בתורה.

עֹשֶׂה שָׁלוֹם (בעשי״ת הַשָּׁלוֹם) בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם
עָלֵינוּ, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אָמֵן:
יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה
בְיָמֵינוּ, וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ:

(ש״ן) (א) בשש״ק תחה התפלה יש לכל הקהל לשתוק ולהרין לברכות השכיבי רש״ן ואחריה אמן ואם אין ש״ן מכוונים לכרסתיו קהל ויחיו מהרה כרכוותיו לכעלה כי חוזה ש״ן ומקבל לאחרה בעשרה כי רש לנערי אנשים שלומדים בעת חזרת הש״ץ אם הם מפרים לסוף חזרה הכרוכה לעמוד אמן כדאמר רבי לא יפה הם עושים כי וכל אדם יעשה עצמו כאלו אין ש״ן וילחו ויכרין לכל ברכה מראשה עד סופה. (כן יש אומרים שכל העם יענה כשחוזר ש״ץ התפלה. (כן) לא ישית שיחה חולין בשעה שש״ץ חוזר התפלה ואם שח הוא חיוב הגדול עון שיחתם אמר יש מי שלוחל שכל השיחה בכרכי עמהקי בשעבור שמיקון בשעבור של מקום מראה בשעבור שאין לו חלק לאלהי ישראל כי וילמד אדם בניו התקנים ויחזכנם לענות אמן ומיד שהתיעוק עונה אמן יש לו חלק לעוה״ב ועניין שיחזכנם לעמוד באימה וביראה ואותן שיצים ושבים בבתיכ׳ בשחוק מוטב שלא להיאמן כלל לבתיכ׳.

אחר שמונה עשרה בשחרית ובמנחה יאמר תחנון.

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, תָּבֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ, וְאַל תִּתְעַלֵּם
מִתְּחִנָּתֵנוּ, שֶׁאֵין אֲנוּ עַזֵּי פָנִים וְקְשֵׁי עֹרֶף לוֹמַר לְפָנֶיךָ
יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, צַדִּיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטָאנוּ, אֲבָל
אֲנַחְנוּ וַאֲבוֹתֵינוּ חָטָאנוּ:
אָשַׁמְנוּ, בָּגַדְנוּ, גָּזַלְנוּ, דִּבַּרְנוּ דֹפִי. הָעֲוִינוּ,
וְהִרְשַׁעְנוּ, זַדְנוּ, חָמַסְנוּ, טָפַלְנוּ
שֶׁקֶר. יָעַצְנוּ רָע, כִּזַּבְנוּ, לַצְנוּ, מָרַדְנוּ, נָאַצְנוּ,
סָרַרְנוּ, עָוִינוּ, פָּשַׁעְנוּ, צָרַרְנוּ, קִשִּׁינוּ עֹרֶף.
רָשַׁעְנוּ, שִׁחַתְנוּ, תָּעַבְנוּ, תָּעִינוּ, תִּעְתָּעְנוּ:

וְהוּא רַחוּם, יְכַפֵּר עָוֹן וְלֹא יַשְׁחִית,
וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אַפּוֹ, וְלֹא יָעִיר
כָּל חֲמָתוֹ. אַתָּה יְיָ לֹא תִכְלָא רַחֲמֶיךָ
מִמֶּנּוּ, חַסְדְּךָ וַאֲמִתְּךָ תָּמִיד יִצְּרוּנוּ.
הוֹשִׁיעֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וְקַבְּצֵנוּ מִן הַגּוֹיִם,
לְהוֹדוֹת לְשֵׁם קָדְשֶׁךָ, לְהִשְׁתַּבֵּחַ
בְּתְהִלָּתֶךָ. אִם עֲוֹנוֹת תִּשְׁמֹר יָהּ, אֲדֹנָי,
מִי יַעֲמֹד. כִּי עִמְּךָ הַסְּלִיחָה, לְמַעַן
תּוּרָא. לֹא כַחֲטָאֵינוּ תַּעֲשֶׂה לָנוּ, וְלֹא
כַּעֲוֹנוֹתֵינוּ תִּגְמֹל עָלֵינוּ. אִם עֲוֹנֵינוּ
עֲנוּ בָנוּ, יְיָ, עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. זְכֹר
84 רַחֲמֶיךָ יְיָ, וַחֲסָדֶיךָ, כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה.
יַעַנְנוּ יְיָ בְּיוֹם צָרָה, שַׂגְּבֵנוּ שֵׁם אֱלֹהֵי
יַעֲקֹב. יְיָ הוֹשִׁיעָה, הַמֶּלֶךְ יַעַנְנוּ בְיוֹם
קָרְאֵנוּ. אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חָנֵנוּ וַעֲנֵנוּ, כִּי
אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים, עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה
לְמַעַן שְׁמֶךָ. וְעַתָּה אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ,
אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ אֶת עַמְּךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם

כיר

הַמְיַחֲדִים שִׁמְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד.
שׁוֹמֵר גּוֹי קָדוֹשׁ. שְׁמוֹר שְׁאֵרִית עַם
קָדוֹשׁ. וְאַל יֹאבַד גּוֹי קָדוֹשׁ
הַמְשֻׁלָּשִׁים בִּשְׁלֹשׁ קְדֻשּׁוֹת לְקָדוֹשׁ.
מְתֹרָצֶה בְּרַחֲמִים, וּמִתְפַּיֵּס בְּתַחֲנוּנִים,
הַתְרַצֶּה וְהִתְפַּיֵּס לְדוֹר עָנִי, כִּי אֵין
עוֹזֵר

ע״כ מה שמוסיפין בשני ובחמישי

בעש״ת ובתענית צבור אומרים א״פ האורח. תמצא לקמן ע׳ 777.

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ אֲפָּה. אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֶלָּא אָתָּה. אָבִינוּ
מַלְכֵּנוּ רַחֵם עָלֵינוּ. אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חָנֵנוּ וַעֲנֵנוּ כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים עֲשֵׂה
עִמָּנוּ צְדָקָה וָחֶסֶד לְמַעַן שִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהוֹשִׁיעֵנוּ:
וַאֲנַחְנוּ לֹא נֵדַע מַה נַּעֲשֶׂה, כִּי עָלֶיךָ עֵינֵינוּ. זְכֹר
84 רַחֲמֶיךָ יְיָ וַחֲסָדֶיךָ, כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה. יְהִי
חַסְדְּךָ יְיָ עָלֵינוּ, כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ. אַל תִּזְכֹּר לָנוּ עֲוֹנוֹת
רִאשׁוֹנִים, מְהֵר יְקַדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ, כִּי דַלּוֹנוּ מְאֹד. חָנֵּנוּ
יְיָ חָנֵּנוּ, כִּי רַב שָׂבַעְנוּ בוּז. בְּרֹנֶן רַחֵם תְּזוּבוּ. בְּרֹנֶן
עֲקֻדָּה תְּזוּר. בְּרֹנֶן תְּמִימוֹת תְּזוּבוּם 46 בְּרֹנֶן אֲהֻבָה
תְּזוּר: יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ. אמן כִּי הוּא
יָדַע יִצְרֵנוּ, זָכוּר כִּי עָפָר אֲנָחְנוּ. עָזְרֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ עַל
דְּבַר כְּבוֹד שְׁמֶךָ, וְהַצִּילֵנוּ וְכַפֵּר עַל חַטֹּאתֵינוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ.

סמ״ק תחר חצי קדיש

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. אמן בְּעָלְמָא דִּי בְרָא כִּרְעוּתֵהּ וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ,
וְיַצְמַח פֻּרְקָנֵהּ וִיקָרֵב מְשִׁיחֵהּ. אמן בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל
בֵּית יִשְׂרָאֵל, בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן. יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם
וּלְעָלְמֵי עָלְמָיָא. יִתְבָּרַךְ, וְיִשְׁתַּבַּח, וְיִתְפָּאַר, וְיִתְרוֹמַם, וְיִתְנַשֵּׂא,
וְיִתְהַדַּר וְיִתְעַלֶּה, וְיִתְהַלַּל, שְׁמֵהּ דְּקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. לְעֵלָּא מִן כָּל בִּרְכָתָא
וְשִׁירָתָא, תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחֱמָתָא, דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן:

תוי״א אין אומרים אבינו מלכנו בעשי״ת שחל להיות בשבת (ב) שם קמה א. (ד) שם קמו ד. (ה) שם קל ג. (ו) שם קל ד. (ז) שם קמ ג. (ח) יחזקאל ג יב:

אַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ, עוֹד יְהַלְלוּךָ סֶלָה. אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכָּכָה לּוֹ, אַשְׁרֵי הָעָם
שֶׁיְיָ אֱלֹהָיו: תְּהִלָּה לְדָוִד, אֲרוֹמִמְךָ אֱלוֹהַי הַמֶּלֶךְ, וַאֲבָרְכָה שִׁמְךָ
לְעוֹלָם וָעֶד: בְּכָל יוֹם אֲבָרְכֶךָּ, וַאֲהַלְלָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד: גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל
מְאֹד, וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֵקֶר. דּוֹר לְדוֹר יְשַׁבַּח מַעֲשֶׂיךָ, וּגְבוּרֹתֶיךָ יַגִּידוּ. הֲדַר
כְּבוֹד הוֹדֶךָ, וְדִבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אָשִׂיחָה: וֶעֱזוּז נוֹרְאוֹתֶיךָ יֹאמֵרוּ, וּגְדֻלָּתְךָ
אֲסַפְּרֶנָּה. זֵכֶר רַב טוּבְךָ יַבִּיעוּ, וְצִדְקָתְךָ יְרַנֵּנוּ: חַנּוּן וְרַחוּם יְיָ אֶרֶךְ אַפַּיִם וּגְדָל
חָסֶד: טוֹב יְיָ לַכֹּל, וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו: יוֹדוּךָ יְיָ כָּל מַעֲשֶׂיךָ, וַחֲסִידֶיךָ
יְבָרְכוּכָה: כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמֵרוּ, וּגְבוּרָתְךָ יְדַבֵּרוּ: לְהוֹדִיעַ לִבְנֵי הָאָדָם
גְּבוּרֹתָיו, וּכְבוֹד הֲדַר מַלְכוּתוֹ: מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל עֹלָמִים, וּמֶמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל
דּוֹר וָדֹר: סוֹמֵךְ יְיָ לְכָל הַנֹּפְלִים, וְזוֹקֵף לְכָל הַכְּפוּפִים: עֵינֵי כֹל אֵלֶיךָ יְשַׂבֵּרוּ,
וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת אָכְלָם בְּעִתּוֹ: פּוֹתֵחַ אֶת יָדֶךָ, וּמַשְׂבִּיעַ לְכָל חַי רָצוֹן:
צַדִּיק יְיָ בְּכָל דְּרָכָיו, וְחָסִיד בְּכָל מַעֲשָׂיו: קָרוֹב יְיָ לְכָל קֹרְאָיו, לְכֹל אֲשֶׁר
יִקְרָאֻהוּ בֶאֱמֶת: רְצוֹן יְרֵאָיו יַעֲשֶׂה, וְאֶת שַׁוְעָתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם: שׁוֹמֵר יְיָ אֶת
כָּל אֹהֲבָיו, וְאֶת כָּל הָרְשָׁעִים יַשְׁמִיד: תְּהִלַּת יְיָ יְדַבֶּר פִּי, וִיבָרֵךְ כָּל בָּשָׂר
שֵׁם קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: וַאֲנַחְנוּ נְבָרֵךְ יָהּ, מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

מנהג אשכנז לא אמרו פרשת תמיד כו׳ מחמת חג שחל להיות למחרת יענך ולא תפלה לדודי. ויכיון כל חזק ונתן
ופסקו מי שאמרו ר״ת בתחי ליל ג׳ בעומר, ומרו״ח סיון עד ר״ב בו ביום ובכל ויכיון ה׳ יחיש מהר מ
המנהגות כי הוא מיוסדין על סמנים. וחסמנים כתב, ויכיון כתב, ומרגנ חסם כתב ומרגנ חסם כתב על סוף מסרי, ומ״ו
כשנים, וכל זמן שיש בידם מהנמה מילם חג, ומן מנהג כל שנמנם יחי חסמנם, ומוריס קמן ב׳ יומים שנמ״ח ר״ת ומ״ו בלתר לחמנן
ומוריס נגיל ומעכה ולם חג, וסם כתב ומרגנ ומרגנ חסם כתב ומרגנ מוריס נגיל וקמן, ומנ ב״ב כמותה, ומנ ב״ב כמותה, ומנ ב״ב
כתב, ומרגנ מ״ו כשנים כמנמה מן לחמנם חמנן ומפלג לחמנם. מנ כמנמה מלמני מרב לחם הסנה ומרב מ״ו כמו ומנגיל
פסח מי שמלן:

לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד: יַעַנְךָ יְיָ בְּיוֹם צָרָה,
יְשַׂגֶּבְךָ שֵׁם אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: יִשְׁלַח עֶזְרְךָ
מִקֹּדֶשׁ, וּמִצִּיּוֹן יִסְעָדֶךָּ: יִזְכֹּר כָּל מִנְחֹתֶיךָ,
וְעוֹלָתְךָ יְדַשְּׁנֶה סֶלָה: יִתֶּן לְךָ כִּלְבָבֶךָ וְכָל
עֲצָתְךָ יְמַלֵּא. 85 נְרַנְּנָה בִּישׁוּעָתֶךָ וּבְשֵׁם אֱלֹהֵינוּ
נִדְגֹּל, 85 יְמַלֵּא יְיָ כָּל מִשְׁאֲלוֹתֶיךָ: עַתָּה יָדַעְתִּי,
כִּי הוֹשִׁיעַ יְיָ מְשִׁיחוֹ, יַעֲנֵהוּ מִשְּׁמֵי קָדְשׁוֹ,
בִּגְבוּרוֹת יֶשַׁע יְמִינוֹ: אֵלֶּה בָרֶכֶב וְאֵלֶּה
בַסּוּסִים, וַאֲנַחְנוּ בְּשֵׁם יְיָ אֱלֹהֵינוּ נַזְכִּיר: הֵמָּה
86 כָּרְעוּ וְנָפָלוּ, וַאֲנַחְנוּ קַמְנוּ וַנִּתְעוֹדָד: יְיָ הוֹשִׁיעָה,
הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ:

כרעו

וּבָא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וּלְשָׁבֵי פֶשַׁע בְּיַעֲקֹב,
נְאֻם יְיָ. וַאֲנִי זֹאת בְּרִיתִי אֹתָם
אָמַר יְיָ, רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ, וּדְבָרַי אֲשֶׁר
שַׂמְתִּי בְּפִיךָ, לֹא יָמוּשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי
זַרְעֲךָ וּמִפִּי זֶרַע זַרְעֶךָ, אָמַר יְיָ מֵעַתָּה
וְעַד עוֹלָם. וְאַתָּה קָדוֹשׁ. יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת
יִשְׂרָאֵל. וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר. קָדוֹשׁ
קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת. מְלֹא כָל הָאָרֶץ
כְּבוֹדוֹ. וּמְקַבְּלִין דֵּין מִן דֵּין, וְאָמְרִין
קָדִישׁ בִּשְׁמֵי מְרוֹמָא עִלָּאָה בֵּית
שְׁכִינְתֵּהּ, קַדִּישׁ עַל אַרְעָא עוֹבַד
גְּבוּרְתֵּהּ. קַדִּישׁ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא.
יְיָ צְבָאוֹת, מְלֵא כָל אַרְעָא זִיו יְקָרֵהּ.
וַתִּשָּׂאֵנִי רוּחַ, וָאֶשְׁמַע אַחֲרַי קוֹל רַעַשׁ
גָּדוֹל, בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ. וּנְטָלַתְנִי
רוּחָא וּשְׁמָעֵת בָּתְרַי קַל זְיָע סַגִּיא
דְּמְשַׁבְּחִין וְאָמְרִין בָּרִיךְ יְקָרָא דַייָ
מֵאֲתַר

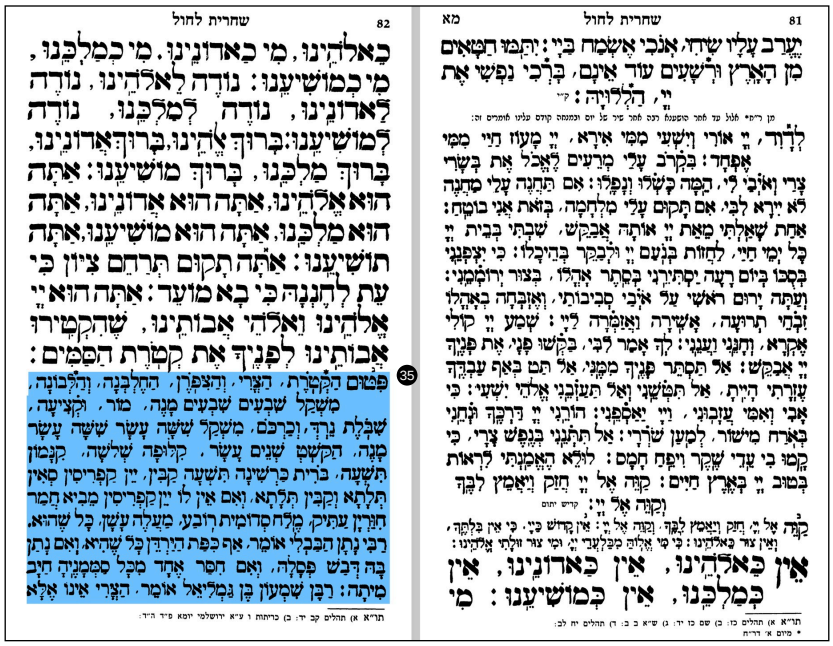
תוי״א (א) שמות טו יח. (ב) דה״א כט יח. (ג) תהלים עח לח. (ד) שם פו ה. (ה) שם קיט קמב. (ו) מיכה ד ב.
(ז) תהלים סה ב. (ח) שם נה ח. (ט) שם כד יב. (י) שם כ ב. (כ) תיאל ט טו.

מֵאֲתַר בֵּית שְׁכִינָתֵהּ. יְיָ יִמְלֹךְ לְעָלַם
וָעֶד. יְיָ מַלְכוּתֵהּ קָאֵם לְעָלַם וּלְעָלְמֵי
עָלְמַיָּא. יְיָ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל
אֲבוֹתֵינוּ, שְׁמָרָה זֹאת לְעוֹלָם, לְיֵצֶר
מַחְשְׁבוֹת לְבַב עַמֶּךָ, וְהָכֵן לְבָבָם
אֵלֶיךָ. וְהוּא רַחוּם, יְכַפֵּר עָוֹן וְלֹא
יַשְׁחִית, וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אַפּוֹ, וְלֹא יָעִיר
כָּל חֲמָתוֹ. כִּי אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסַלָּח,
45 וְרַב חֶסֶד לְכָל קֹרְאֶיךָ. צִדְקָתְךָ צֶדֶק
לָעוֹלָם, וְתוֹרָתְךָ אֱמֶת. תִּתֵּן אֱמֶת
28 לְיַעֲקֹב, חֶסֶד לְאַבְרָהָם, אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ
לַאֲבֹתֵינוּ מִימֵי קֶדֶם. בָּרוּךְ אֲדֹנָי, יוֹם יוֹם
יַעְמָס לָנוּ, הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ סֶלָה. יְיָ צְבָאוֹת
עִמָּנוּ, מִשְׂגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה. יְיָ
צְבָאוֹת, אַשְׁרֵי אָדָם בֹּטֵחַ בָּךְ. יְיָ
הוֹשִׁיעָה, הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ.
46 בָּרוּךְ הוּא אֱלֹהֵינוּ שֶׁבְּרָאָנוּ לִכְבוֹדוֹ,
וְהִבְדִּילָנוּ מִן הַתּוֹעִים. וְנָתַן לָנוּ תּוֹרַת

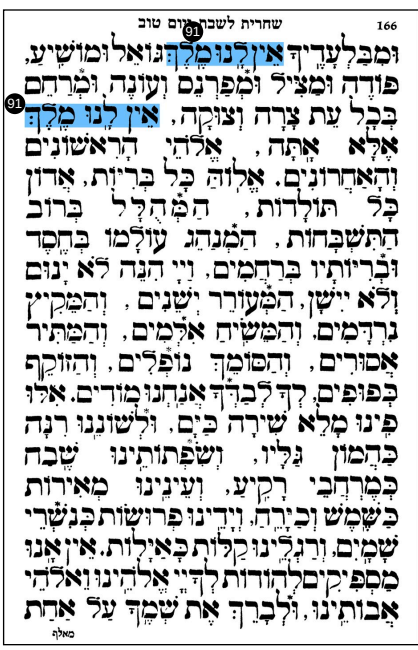
אמת

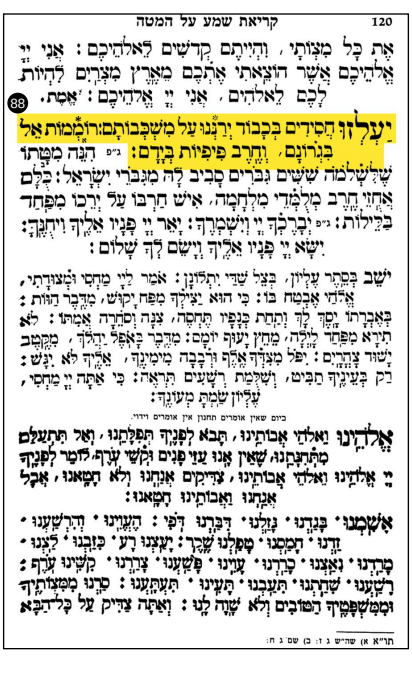
תוי״א (א) שמות טו יח. (ב) דה״א כט יח. (ג) תהלים עח לח. (ד) שם פו ה. (ה) שם קיט קמב. (ו) מיכה ד ב.
(ז) תהלים סה ב. (ח) שם נה ח. (ט) שם כד יב. (י) שם כ י.

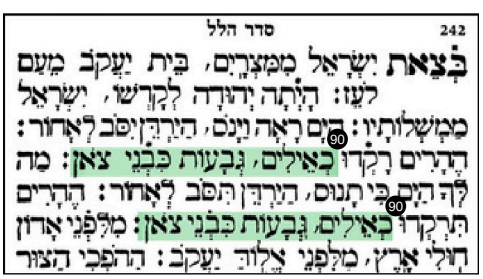

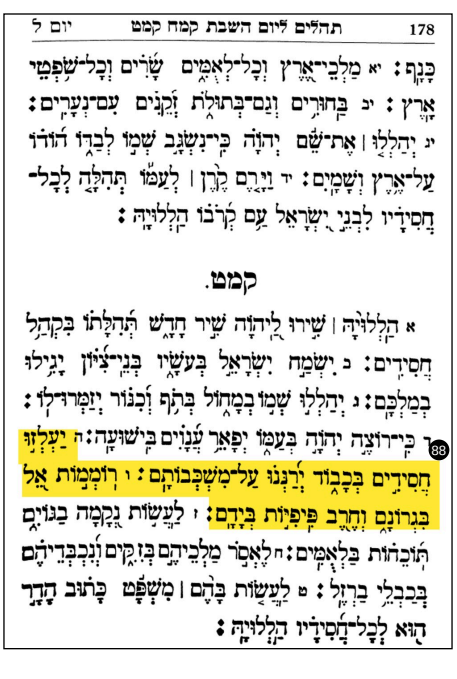

Any additional examples please send to tfhendel@gmail.com

Please guard the sanctity of this page